Milliyet

ÇOCUK

2 Ocak 1984 ● Sayı: 1 ● 50 Lira

TÜRK TİCARET BANKASI
İŞBİRLİĞİ İLE HAZIRLANAN
BİLİM DÜNYASI ANSİKLOPEDİSİ

Tarama
BlackBishop

mmmmm... MİS SÜT...
şimdi meyveli
MUZLU, HİNDİSTAN CEVİZLİ

Bu yıl gençlerin yeni bir tutkusu var. Yeni, meyveli MİS SÜT. Enerji, sağlık ve coşku...

Meyveli lezzetli serinlik... Muzlu, hindistan cevizli MİS SÜT.

MİS
süt

gençliğin yeni tutkusu.

Milliyet
ÇOCUK

İmtiyaz Sahibi:
AYDIN DOĞAN

Genel Müdür
MUHİTTİN KÂZIMOĞLU

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü
MEHMET İLKORUR

Teknik Sekreterler
AYSEL UĞUR
NACİ ÖZDAĞLI

Teknik Danışman
YETKİN ALDİNÇ

●

Adres:
MİLLİYET ÇOCUK DERGİSİ

Milliyet Yayınları, Prof. Kâzım İsmail Gürkan Cad. No: 10
Cağaloğlu-İSTANBUL

●

Telefonlar:
526 83 86 - 520 83 94
528 42 67 - 528 55 66

●

Abone ve Satış İçin Başvuru:
Milliyet Çocuk Dergisi Satış Servisi,
Cağaloğlu - İSTANBUL

●

Abone Koşulları:
Yıllık: 2990.— TL.
Altı Aylık: 1495.— TL.

●

Milliyet Yayın A.Ş.
Ayazağa
Ofset Tesisleri'nde hazırlanmış ve basılmıştır.

●

Türkiye'de Satış Fiyatı:
50 Lira

Kıbrıs'ta Satış Fiyatı:
70 Lira

2 Ocak 1984
Yıl: 14 Sayı: 1 Cilt: 1

bizden size

İŞTE BİRİNCİ SAYIMIZ

UZUN bir hazırlık döneminin ardından, birinci sayımızla karşınızdayız sevgili okurlar. Dilerseniz, dergide yer alan yeniliklere kısaca bir göz atalım:

*Geçen yıl yayımladığımız, birinci hamur kâğıda baskılı **"Bilginler ve Buluşlar Ansiklopedisi"**, olağanüstü ilgi toplamış böylece, kitaplıklarında **"kaliteli"** bir ansiklopedi saklamak isteyen Milliyet Çocuk Dergisi okurlarının dilekleri yerine getirilmeye çalışılmıştı.*

*Birinci hamur kâğıda baskılı ansiklopedi ekleri yayımlamayı bu yılda sürdürecek 1984 yılında **bir değil, üç ansiklopedi birden armağan edeceğiz.** Birinci sayımızdan başlayarak dergimizin ortasında bulacağınız, **"Bilim Dünyası Ansiklopedileri"**nde, bu yıl **Bilgisayar, Uzay, Enerji** gibi ilginç konular işleyeceğiz.*

*BİRİNCİ sayımızla birlikte, yeni yazı dizilerine de başlıyoruz: Ülkü Tamer'den **"Tele Yunus"**u, Gerhard Prause'dan **"Dahiler de Öğrenciydi"**, Süleyman Bulut'tan **"Keyifli"** Yalvaç Ural'dan **"Anadolu Söylenceleri"** ayrıca, **"Yaban Gözüyle Türkiye"**, **"Her Telden"**, **"Bilim ve Yaşam"**, yeni romanımız **"Altın Hırsızları"**, bu haftadan başlayarak yayımlayacağımız yeni yazı dizilerinden...*

*Önceki haftalarda da sizlere duyurduğumuz gibi, uzun bir süredir tatilde olan **"Mırnav"**, Lewis Carroll'un ünlü klasiği, **"Alis Harikalar Ülkesinde"**, 1983'ün en iyi çizgi-romanı seçilen **"Ormanlar Kralı Robin"**, severek okuyacağınıza inandığımız yeni çizgi-romanlarımızdan...*

Esenlik dileklerimizle...

İÇİNDEKİLER

Bizden Size..... 3
Mırnav..... 4-7
Hayvanlar Ansiklopedisi... 8
Red-Kit..... 9-1
Basketbol..... 13
Tele-Yunus..... 14-15
Bilmece Bulmaca..... 16
Siyah Kısrak..... 17-20
Bilmece Bulmaca..... 12
Okunacak Kitaplar.... 22-23
Sinema TV..... 2-25
Ormanlar Kralı Robin... 26
Yabancı Gözüyle Türkiye. 27
Her Telden..... 28-29
Keyifli..... 30
Anadolu Efsaneleri..... 31
Bilmece Bulmaca..... 32
Mac-Coy..... 33-35
Dahiler de Öğrenciydi.... 37
Okurdan Okura..... 38-39
Altın Hırsızları..... 40-41
Cimcime..... 42-45
Bilim Yaşam..... 46
Bob-Morane..... 47-50

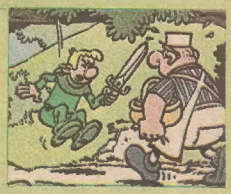

Bu sayfada yayınlanacak dilek ve eleştirilerinizi içeren mektuplarınızı **'Milliyet Çocuk Dergisi' "Okurun Sesi" Cağaloğlu/İstanbul'**adresine bekliyoruz.

okurun sesi

Derginizi 1978 yılından beri alıyor ve beğeniyorum. Sizden isteğim çizgi-film kahramanlarının posterlerini yayınlamanız. Ayrıca dergi için emeği geçen herkese teşekkür ederim.

Funda Aktaş (İzmir)

Derginizi 2 yıldır alıyorum. Siyah Kısrak, Barelli, Red Kit ve Cimcime'yi çok seviyorum. Sizden isteğim: Hayvanlar Ansiklopedisi yayınlamanız ve Kare Bulmaca ilave etmenizdir. Şimdiden teşekkür ederim.

Yadigâr Demir (Manisa)

Derginizi 1978 yılındanberi almaktayım. Çok beğeniyorum. Böyle bir dergi çakardığınız için size teşekkür eder çalışmalarınızda başarılar dilerim.

Sizden isteğim, pul ve pulcukla ilgili bilgiler vermeniz: Türk büyüklerinin hayatını yayımlamanız ve posterlerini vermenizdir.

Erkan Aydoğan (Ankara)

HAZIR MISIN? BAŞLIYORUZ.
ÇOK HEYECANLIYIM, BABA.
SELÂM ÇOCUKLAR! UZUN BİR ARADAN SONRA YİNE BİRLİKTEYİZ.
SİZİ NASIL ÖZLEDİK, BİR BİLSENİZ.
TATİLİNİZ NASIL GEÇTİ?... BOL BOL DENİZE GİRMİŞSİNİZDİR, SANIRIM...
BİZİM TATİLİMİZİ SORARSANIZ...
... EH, DOĞRUSU BİZ ÖYLE DENİZE FALAN GİRMEDİK, ÇÜNKÜ...
... BİZ KEDİLER ISLANMAKTAN HOŞLANMAYIZ.
O YÜZDEN TATİLİMİZİ BAŞKA TÜRLÜ DEĞERLENDİRDİK...
BOL BOL KİTAP OKUDUK. BİRBİRİNDEN GÜZEL YAPITLARDI HEPSİ DE...
HELE O HEYECANLI DEDEKTİF ROMANLARI...
BÜTÜN BUNLARI SİZİNLE PAYLAŞMAK İSTERDİK... AMA, ANLATMAK YETMEZ Kİ...
İYİSİ Mİ, GELİN BU ÖYKÜLERİ BİRLİKTE YENİDEN YAŞAYALIM... ÇEVİRİN SAYFAYI!
HAYDİ!

ŞERLOK MIRNAV

BASKERVİLLERİN KÖPEĞİ

YAĞMURLU BİR LONDRA AKŞAMI... BAKER STREET'DEKİ EVDE ŞERLOK MIRNAV'LA YAKIN DOSTU DOKTOR WATSON ARASINDA İLGİNÇ BİR KONUŞMA GEÇİYORDU...

İZLERE DİKKATİNİ ÇEKERİM WATSON!

TAMAM CANIM, SİLİYORUZ İŞTE! AYRICA HAVA YAĞMURLUYDU BİLİYORSUN.

İYİ BİR DEDEKTİF TİTİZ OLMALI DOSTUM.

ÖHHÖ, ÖHHÖ, ÖÖH!..

AMAN!

NASIL İÇİYORLAR BUNU YAHU?

AMA, PİPOSUZ BİR ŞARLOK DA DÜŞÜNÜLMEYECEĞİNE GÖRE...

BİRAZ SU VE SABUNLA, BU SORUNA...

..TEMİZ BİR ÇÖZÜM BULUNABİLİR. İŞTE BÖYLE...

AZİZİM, ŞU ARA ELİMİZDE İLGİNÇ BİR DAVA YOK GİBİ. AYRICA DAHA KİRAYI DA VERMEDİK...

SABAH BİZ YOKKEN BİRİ UĞRAMIŞ YA... BELKİ DE KÂRLI BİR İŞ...

TEKRAR UĞRAR MI BAKALIM?.. AYRICA, KİM OLDUĞUNU BİLE BİLMİYORUZ...

UNUTTUĞU ŞEMSİYE İÇİN UĞRAYACAKTIR.

HEM, İYİ BİR DEDEKTİF ŞEMSİYESİNE BAKARAK SAHİBİNİN KİM OLDUĞUNU ANLAYABİLMELİ...

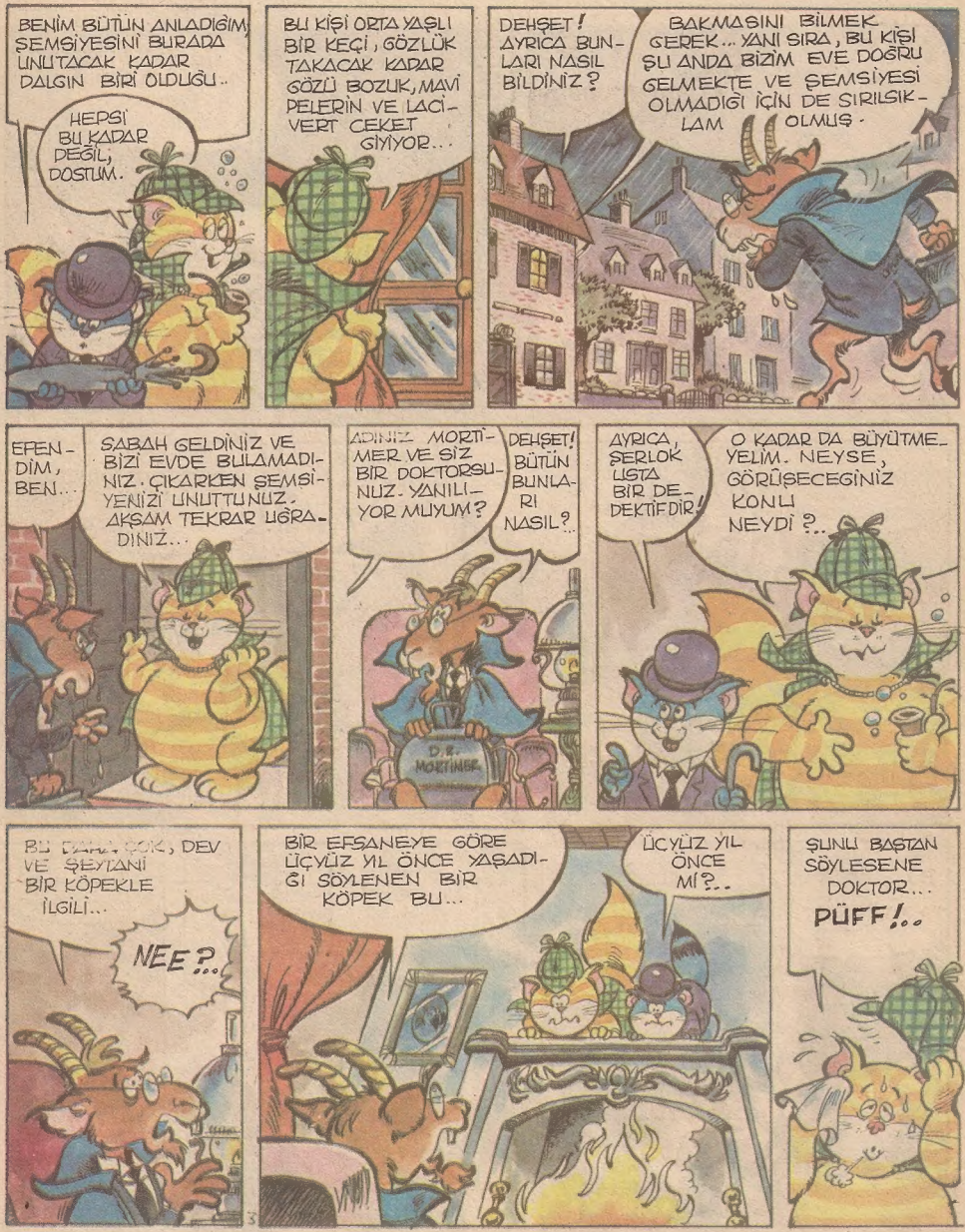
BENİM BÜTÜN ANLADIĞIM, ŞEMSİYESİNİ BURADA UNUTACAK KADAR DALGIN BİRİ OLDUĞU..
HEPSİ BU KADAR DEĞİL, DOSTUM.
BU KİŞİ ORTA YAŞLI BİR KEÇİ, GÖZLÜK TAKACAK KADAR GÖZÜ BOZUK, MAVİ PELERİN VE LACİVERT CEKET GİYİYOR...
DEHŞET! AYRICA BUNLARI NASIL BİLDİNİZ?
BAKMASINI BİLMEK GEREK... YANI SIRA, BU KİŞİ ŞU ANDA BİZİM EVE DOĞRU GELMEKTE VE ŞEMSİYESİ OLMADIĞI İÇİN DE SIRILSIKLAM OLMUŞ.
EFENDİM, BEN...
SABAH GELDİNİZ VE BİZİ EVDE BULAMADINIZ. ÇIKARKEN ŞEMSİYENİZİ UNUTTUNUZ. AKŞAM TEKRAR UĞRADINIZ...
ADINIZ MORTİMER VE SİZ BİR DOKTORSUNUZ. YANILIYOR MUYUM?
DEHŞET! BÜTÜN BUNLARI NASIL?..
D.R. MORTİMER
AYRICA, ŞERLOK ISTA BİR DEDEKTİFDİR!
O KADAR DA BÜYÜTMEYELİM. NEYSE, GÖRÜŞECEĞİNİZ KONU NEYDİ?..
BU [illegible], DEV VE ŞEYTANİ BİR KÖPEKLE İLGİLİ...
NEE?..
BİR EFSANEYE GÖRE ÜÇYÜZ YIL ÖNCE YAŞADIĞI SÖYLENEN BİR KÖPEK BU...
ÜÇYÜZ YIL ÖNCE Mİ?..
ŞUNU BAŞTAN SÖYLESENE DOKTOR...
PÜFF!..

EN İYİSİ BÜTÜN ÖYKÜYÜ EN BAŞINDAN ALMAK GALİBA... DİNLEYİN..

YÜZLERCE YIL ÖNCE, DEVONSHIRE BÖLGESİNDE BİR LORD YAŞIYORDU..

LORD HUGO BASKERVILLE, ÇOK ZALİM BİRİYDİ...

KIRK KARTAL, KIRKI KONAR KIRKI KALKAR...

NE KÖTÜ BİR ESPRİ... TEZ YÜZ KERE KIRBAÇLANILA!

BİR GECE, ZULMÜNE DAYANAMAYAN BİR HİZMETÇİ SATODAN KAÇTIĞINDA...

BENDEN KAÇMAK HA, NE MÜNASEBET?

MERHAMET EDİN LORDUM, YALVARIRIM!

...ARDINDAN GİDEN LORD KORKUNÇ BİR KÖPEKLE KARŞILAŞMIŞ...

OH MY GOD! ANNECİĞİM!..

...BU OLAYDAN SONRA LORD AKLINI KAÇIRMIŞ...

KARTAL, PARTAL, TARTAR... AGA, GAGA, GUGUUU...

BÖYLECE SATOSU VE ARAZİSİ MİRASÇISINA KALMIŞ..

...ŞEYTAN KÖPEK BİR EFSANE OLMUŞ ÇIKMIŞ... LORDUN SOYUNDAN GELENLERİN LANETLENİP ÇILDIRDIĞI SÖYLENMİŞ HEP...

İYİ DE BUNUN BENİMLE İLGİSİ NE?

BİTMEDİ... SON BASKERVİLLE LORDU DA GEÇEN HAFTA BİR ŞOK GEÇİREREK ÇILDIRDI.

BAYGIN VUCUDUN YANINDA AYAK İZLERİ VARDI...

DEV BİR KÖPEĞİN İZLERİYDİ BUNLAR...

HAYVANLAR DÜNYASINDAN

KARTAL

Yeni Zellanda ve Antarktika dışında da tüm dünyaya yayılmışlardır. Yıllarca yuva değiştirmeyen kartallar, kayalık dağlarda, ağaç tepelerinde, denize inen uçurumlarda yaşarlar. Kuşların kralı olarak tanınan kartal, güçlü pençeleriyle avını canlı olarak yakalar. Asla ölü hayvan yemez. Kartallar keskin gözleri ve güçlü kanatları ile tanınırlar.

Yaşadığı Bölge: Yeni Zellanda ve Antarktika dışında, dünyanın tüm dağlarında.

Beslenme: Tavşan, kuşlar, tavuk, balık, küçük geyik türleri.

Boyu: Değişik türlerine göre ortalama 1 m.

YILAN

2700 değişik türü olan yılanın 80 milyon yıl önce kertenkeleden oluştuğu sanılıyor. Sürüngenlerden olan yılanın, dişi ve erkeğini ayırmak zordur. Erkeklerde kuyruk daha uzundur. Yılan, avını yakalar yakalamaz, yutmaya başlar. Dev boa yılanı avını havasız bırakarak öldürür. Bazı türleri avını zehirleyerek öldürür.

Beslenme: Çoğunlukta canlı hayvanlar ve yumurta.

Yaşadığı Bölge: Amerika kıtası, Asya'nın çeşitli bölgeleri, Avustralya.

Boyu: Türlerine göre 20 cm'den, 8 metreye kadar değişir. 130 kg. gelen boa yılanları görülmüştür.

YUNUS

Yunuslar, dişleri olan küçük balinalardır. Memeli olan bu hayvanlar, yavrularını emzirirler. Bütün dünya denizlerine, Amazon Nehri'ne, Ganj ve Çin nehirlerine yayılmış Yunus'un değişik türleri vardır.

Boyu: 2.50 cm. 15 cm. uzunluğuna varan gagaları vardır.

Beslenme: Çoğunlukla, keskin dişleriyle yakalayıp, tuttukları küçük balıklarla beslenirler.

Yaşadığı Bölge: Dünyanın tüm ılık ve sıcak sularında. Bazen kıyılara yaklaşırlarsada açık denizlerde de bulunurlar. Amazon Nehri'nde yaşayan yunus, çevresine göre renk değiştirir. Denizden çok uzaktaki Amazon'da And Dağları'nın eteklerindeki tatlı sularda yaşarlar.

AYI

Ayılar, büyük bir aile olup, birçok çeşidi vardır. Çoğunlukla, yavrularını ikişer ikişer doğururlar. Yavruların büyümesi birkaç yıl alır. Gözlüklü ayı (*Tremarctos olnatoo*) dışında, bütün türleri Kuzey Yarımküre'de yaşar.

Yaşadığı Bölge: Avrupa, rusya, Asya'nın kuzey doğusu ve Kuzey Amerika'da.

Beslenme: Meyve, kökleri. otlar, böcekler ve et.

Boyu: Bugün 7 türü bilinen ayıların boy ve ağırlıkları, türüne göre değişir.

PANDA

Garip görünümlü, sevimli hayvanların anavatanı Çin ve Tibet'in Dev Panda (*Ailvropoda melanolevca*) ve Küçük Panda (*Ailvrus fulgens*) olmak üzere 2 türdür. Dev Panda'nın gözleri, kulakları ve bacakları siyahtır.

Ağırlığı: Dev Panda, 100 kg. kadar gelir. Boyu 1.80 cm'e kadar ulaşır. Küçük panda ise büyük bir ev kedisi boyundadır.

Yaşadığı Bölge: Dev Panda, Çin ve Tibet'te, Küçük Panda Himalaya Dağları'nda yaşar.

Beslenme: Dev Panda, bambu ile beslenir. Küçük Panda ise, böcekleri, küçük memeliler ve kuşlarla beslenerek yaşamını sürdürür.

RED KİT
PETROLCÜLER / 4

Morris/Goscinny _ Copyright: Dargaud Editeur - Milliyet Çocuk

SELÂM ŞERİF!
SELÂM SAM. BLUNT DİYE BİRİNİ TANIYOR MUSUN?

BLUNT MU? HAYIR!
SU BARA GİREN ADAM...

HEMEN GİT, KİM OLDUĞUNU, NE YAPMAK İSTEDİĞİNİ ÖĞREN, GEL...
MEMNUNİYETLE ŞERİF... MEMNUNİYETLE...

İZİN VER, HİÇ OLMAZSA AÇTIĞIM KUYUYU BİTİREYİM ŞERİF.
NEREDE KALDI BU ADAM?

GÖREVİ.. TAMAMI...ŞERİFF... HIK!..

BLUNT! GELDİN HA? HEMEN ÇIKAR BENİ BURADAN!
KALPLERE VUR BİR ZIMBA! RUMBA DA RUMBA RUMBA!..

BANA SORU SORMAK İSTİYORSANIZ BUNU KENDİNİZ YAPIN ŞERİF...
BEEEE...

BURAYA PETROL ARAMAK İÇİN GELDİM. EKİBİM YAKINDA BANA KATILACAK. BİNGİL ÖNCEDEN GELDİ VE APTAL GİBİ TUTUKLANDI...

APTALLARI SEVMEM AMA ADAMLARIMI HAPİSTE GÖRMEYİ HİÇ SEVMEM.
NE YAZIK Kİ BUNA KATLANACAKSINIZ...

BLUNT BENİ BURADA BIRAKMA!
GENE GÖRÜŞECEĞİZ ŞERİF!

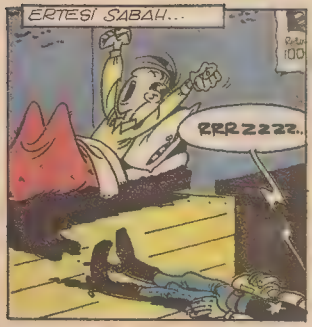
ERTESİ SABAH...
RRR2222..

GÖRÜNÜŞE BAKILIRSA BLUNT'-
LIN EKİBİ GELMİŞ...
RRR2222..

GİDİP TANIŞALIM BAKALIM...
RRRR222....

RRR2222...
BİRAZ DAHA GAY-
RET EDERSEM, BEL-
Kİ BU YOLLA BURADAN
ÇIKABİLİRİM..

SELAM
BLUNT! DOSTLA-
RIN BUNLAR
MI?
ÇOCUKLAR SİZE TİTUSVİLLE KASABA-
SININ ŞERİFİNİ TANIŞTIRAYIM, O DA
BİZİM GİBİ BATIDAN GELMİŞ. ADI
RED KİT. BİNGİL'İ TUTUKLAYAN
O...

ÖNCE KENDİMİZE YATA-
CAK BİR YER BULALIM.
SONRA O İŞİ DE ÇÖZÜM-
LERİZ...

PETROL
VARİL PALAS
OTEL

NE YAZIK Kİ HİÇ BOŞ
YERİMİZ YOK. ZATEN
HER ODADA ÜÇ KİŞİ
BİR YATAKTA
YATIYOR...
BİZ YER
AÇABİ-
LİRİZ!

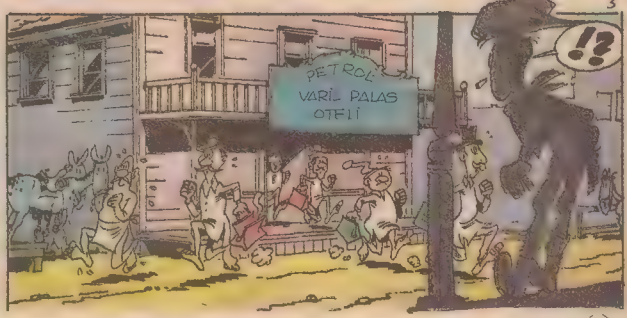
PETROL
VARİL PALAS
OTELİ
!?

OTELDEN ZORLA ÇIKARILDIM ŞERİF! NE DURUYORSUN? BİRŞEYLER YAPSANA!
HAKLISIN...
OTELDE YER YOK.
SAÇMALAMAYI BIRAK DA OLAN BİTENİ ANLAT.
BAY BLUNT VE ADAMLARI, OTELDEKİ HERKESİ DIŞARI ATIP HEPSİ BİRER ODAYA YERLEŞTİLER. BANA DA BAŞKA MÜŞTERİ ALMAMAMI SÖYLEDİLER..
OOO, BAKIN KİM GELMİŞ!
SÖYLE BAKALIM, OTELİN MÜŞTERİLERİNİ NEDEN DIŞARI ATTIN?
BUNU AÇIKLAMAK KOLAY!
OTEL MÜŞTERİLERİ UYGUNSUZ DAVRANIŞLARDA BULUNUYORLARDI..
UYGUNSUZ DAVRANIŞ MI? BENİM OTELDE Mİ?
ONU BOŞVER DE BİRAZ BINGIL'DAN SÖZ EDELİM. CİNAYETLE SUÇLANMADIKLARI SÜRECE HERHANGİ BİR SANIĞIN YASA GEREĞİ TUTUKSUZ YARGILANMASI GEREKİR...
YÜZ DOLAR KEFALET ÖDENİRSE, EVET.
GÜZEEEL!.. YASALARA SAYGIM BÜYÜKTÜR.
ŞERİF, HER YERDE SENİ ARIYORUM. HAPİSANEDE BİR ŞEYLER OLUYOR. GEL, BAK!..

Sürecek

BASKETBOL Nasıl Başladı? Nasıl Gelişti?

Copyright : Opera Mundi - Milliyet Çocuk

Tele Yunus

ÜLKÜ TAMER

BAŞLARKEN

Benim adım Yunus. Ama arkadaşlarım hiç Yunus demezler bana; hep Tele Yunus derler. Hadi, bizim sınıfta benden başka bir Yunus daha olsa neyse... ondan ayırmak için Tele Yunus desinler.. Ama yok işte. sınıfımızda benden başka Yunus yok. Mahalle arkadaşlarım arasında da yok. Tek Yunus benim. Yine de bana Tele Yunus diyorlar.

Televizyon izlemeyi çok severim ben. Sevgiden de öte bir şey bu. Televizyon izlerken kendimi kaptırır giderim. Bir korsan filmi gösteriliyor, o anda bir korsan olürum ben de; denizlere yelken açarım... Avrupa Kupası finali mi yayımlanıyor, bütün golleri ben atarım... "Boğaziçi'nden" programında şarkıları hep ben söylerim.

İşte bu yüzden bana Tele Yunus derler.

Bazı cumartesileri yerli filmlere götürüyor annem beni. Ne yalan söyleyeyim, çoğu, televizyonda oynatılan filmlere pek benzemiyor. Güzel, değerli filmler... Televizyondaki "Yerli Sinema" programına o filmleri nereden buluyorlar, bilmiyorum...

Televizyonda Sinema

BUNDAN üç ay kadar önce, bir akşam annem, babam, kardeşim Ayşe, bir de ben, televizyonun karşısında yerlerimizi alıp yerli filmi izlemeye koyulduk. Ansızın günışığı kapladı her yeri; odanın tavanıyla duvarları yok oldu... Bir de baktım ki, bir gecekondu mahallesindeyim; sırtıma bir boyacı sandığı asmış, yürüyorum. Nereden geldim buraya? Ben kimim?

Kim olduğumu çok geçmeden öğrendim. O gecekondu mahallesinde lüks mü lüks bir otomobil belirdi. Son hızla geliyordu. Otomobil geldi, bana çarptı! Kaçsam kolayca kaçabilirdim doğrusu... Ama kaçmadım, kaçamadım. Filmin yönetmeni böylesini daha uygun bulmuş anlaşılan.

Yere, çamurlara yuvarlandım. Direksiyondaki kürklü kadın, Lâle Belkıs, arabadan inip yanıma koştu.

"Pis boyacı! Önüne baksana! Sandığın az kalsın arabamı çizecektil!" diye bağırdı. Sonra da birdenbire, "Yunus! Yunus! Yavrum!" diye inledi... "Tanrım! Sana şükürler olsun! Sekiz yıl önce yitirdiğim Yunus'umu yeniden buldum! Yunus, Yunus... Seni omuzundaki benden tanıdım, yavrucuğum!"

Sırtımda kazak vardı. Kadın, omuzumdaki beni nereden görmüştü acaba?

"Senin omuzunda bir ben var... Çıkar kazağını da o beni doya doya koklayayım. öpeyim, yavrum... Yunus, Yunus..."

Kazağı çıkardı. Omuzumdaki beni gördü. Sonra da hem ağladı, hem güldü.

Beni arabaya alıp bir köşke götürdü.

Orada köşkün aşçısı Necdet Tosun'la bahçıvanı Ali Şen, bana her şeyi anlattılar.

Lâle Belkıs benim annemmiş. Cüneyt Arkın da babammış. Sekiz yıl önce beni çingeneler kaçırmış. Cüneyt Arkın da, bunun üzerine Lâle Belkıs'a küsmüş, onunla sekiz yıl hiç konuşmamış; üzüntüsünden kendini içkiye ve kumara vermiş. Kumarda her şeyini yitirmiş; bir gün önce de köşkü yitirmiş.

O da pek sevindi, beni bağrına bastı... "Artık işlerimiz düzelecek. Yunus," dedi. Gitti, on dakikada işlerini düzeltti, bol para kazandı, kumar borcunu ödeyip köşkü geri aldı.

Bu arada köşkte Türkân Şoray'ı da gördüm. Hizmetçiymiş. Annem Lâle Belkıs, ona hiç durmadan kötülük ediyordu. Türkân Şoray, beni sık sık bağrına basıp ağlıyor, uyuyacağım zaman başucumda ninni söylüyordu.

"Çok ağlıyor... Gözleri bu kadar ağlamaya dayanamaz, kör olur... Şimdi ninni söylediğine göre de, ileride şarkıcı olur," diye düşünüyordum.

Bir süre sonra Türkân Şoray gerçekten kör oldu. Lâle annem onu evden kovdu. Türkân Şoray da gitti, sağda solda şarkı söylemeye başladı. Ünlü bir gazino patronu olan Ekrem Bora, bir gün onu gördü; gazinosuna alıp sahnelerin yıldızı yaptı.

Sahi, az kalsın unutuyordum... Köşkte bir de dedem vardı: Hulusi Kentmen. O da, sanki sekiz aylık bebekmişim gibi, beni kucağına alıyor, "Aslan torunum... Çek bıyıklarımı!" diye bağırıyordu.

Bir akşam eve Ekrem Bora geldi. Meğer Lâle annemin amca oğluymuş... Daha doğrusu, öyle değilmiş de, Lâle annem Cüneyt babama öyle demiş... Ekrem Bora, bir ara yalnız kalınca, Lâle anneme, "Artık sabrım tükeniyor; bütün sırrını söyleyeceğim!" diye bağırdı. Bunu, yan odada Hulusi dedemle ben işittik sadece. Hulusi dedem bunu işitir işitmez kötürüm oldu. Gelen doktor, onun artık yürüyemeyeceğini ve konuşamayacağını söyledi.

Bu arada Cüneyt babam da amansız bir hastalığa yakalanmış. Hastalığın adını kimse söylemedi.

Karlı bir kış gecesi bahçıvan Ali Şen, odama geldi, "Yunus, sana her şeyi anlatacağım. Ben her şeyi biliyorum sen de her şeyi öğren." dedi. Bana her şeyi anlatacağı sırada biri ateş etti. Ali Şen de öldü. Böylece her şeyi öğrenemedim. Katilin ayak izlerini bulmak için pencerenin önündeki karlara baktılar. Karlar bozulmamıştı. Gelen komiser, katilin evden birisi olduğunu söyledi. Katil, pencereden değil, kapıdan ateş etmiş.

Üzüntümü unutayım diye, ertesi sabah annem beni plaja götürdü. Bol bol yüzdüm. Denizdeyken, Lâle annemle Ekrem Bora'nın konuştuklarını gördüm.

İki gün sonra bir mucize oldu. Babam amansız hastalıktan kurtuldu; iyileşti... Ama Hulusi dedem hâlâ kötürümdü.

TÜRKÂN Şoray'ı unuttum sanmayın. Ünlü bir şarkıcı olmuştu. Her programının sonunda, eskiden beni uyuturken mırıldandığı ninniyi söylüyordu. Her söyleyişinde de yine ağlıyordu. "Ağlaya ağlaya nasıl olsa kör oldu; artık bir daha olamaz," diye düşünüyordum. Ne bileyim ben, beterin beteri varmış meğer... Bir gece sahnede şarkı söylerken bayılıverdi. Gözünü hastanede açtı. Doktor, onun 26 gün ömrü kaldığını söyledi.

Aynı gece odamda uyurken, kapı açıldı. İçeriye üç haydut girip beni kaçırdı... Şeflerine götürdüler... Şefleri Ekrem Bora'ymış. Haydutlara, "Bizi yalnız bırakın," dedi. Haydutlar çıkınca, tabancasını çekti. "Şimdi öleceksin," dedi. Doğrusunu söyleyeyim mi, korkmuş gibi yaptım ama aslında hiç korkmadım. Nasıl olsa biri Ekrem Bora'yı öldürür, beni kurtarırdı.

Tabii ya!... Bir el ateş edildi; Ekrem Bora kanlar içinde yere yığıldı. Kapı açıldı, Cüneyt babam elinde bir tabancayla odaya girdi. Onun hemen arkasından da komiserle yirmi polis girdi. Komiser, "Siz bir katilsiniz, Cüneyt bey, buyrun karakola," dedi. Cüneyt babam, "Ben katil değilim; bu tabancayı kapının önünde, yerde buldum," dediyse de dinletemedi. Komiser tabancayı göstererek, "Bakınız, Cüneyt bey, üstünde sizin parmak iziniz var," dedi. Cüneyt babam, "Tabii olur... Onu elime aldım ya," diye cevap verdi. Onu karakola, beni de köşke götürdüler.

Ertesi gün duruşma başladı. Mahkemeye hepimiz gittik. Savcı, Cüneyt babamın idamını isteyince, kapıda bir kadın çığlığı duyuldu. Dönüp baktık: Türkân Şoray!

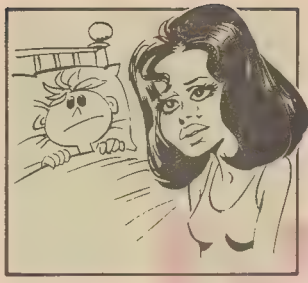

Türkân Şoray, "Cüneyt bey suçsuzdur. Ekrem Bora'yı ben öldürdüm!" diye bağırıyordu.

Yargıç, Cüneyt babamı bıraktı; Türkân Şoray'ı sanık yerine çıkardı. Onun kimliğini yazdırırken, birdenbire, "Türkân! Kızım! Sen benim kaybolan kızımsın!" diye bağırdı.

Meğer Türkân Şoray'ı da küçükken kaçırmışlar.

Yargıç, ağlaya ağlaya, "Seni bulduğum an yitiriyorum. Adalet her şeyden üstündür. Yarın idam edileceksin," dedi. Yargıçla birlikte, salonda kim varsa, hepimiz ağladık.

Ağlamak Hulusi dedeme iyi geldi anlaşılan. Birdenbire tekerlekli sandalyesinden fırlayıp koşar adım yargıcın yanına gitti.

"Türkân hanım, Cüneyt beyi kurtarmak için yalan söylüyor. O katil değildir. Ben her şeyi biliyorum; anl atacağım. Katil, benim öz kızım Lâle'dir," dedi.

Meğer aslında Türkân Şoray'la Cüneyt Arkın evliymişler. Ben onların çocuklarıymışım. Lâle Belkıs, köşkün hizmetçisiymiş. Bir gün Türkân Şoray'la Cüneyt Arkın'ın yemeğine bir ilâç karıştırmış. Bu ilâç, bir çeşit unutkanlık ilâcıymış. Annemle babam her şeyi unutmuşlar. Lâle Belkıs, Cüneyt babama, "Ben senin karınım," demiş; Türkân anneme de, "Sen bu evin hizmetçisisin," demiş. Onlar da öyle sanmışlar. Sonra Lâle Belkıs, beni götürüp Edirne'de sokağa atmış. Babam biricik oğlunu bulamayıp da Lâle Belkıs'a küsünce, canavar kadın Edirne'yi altüst edip beni aramış. Ama ben bu arada nasıl olmuşsa olmuş, İstanbul'a gelmişim. Ekrem Bora, Lâle Belkıs'ın suç ortağıymış. Bahçıvanı da, Ekrem Bora'yı da, kendisini ele vermesinler diye, Lâle Belkıs öldürmüş.

Hulusi Kentmen, "Katil benim öz kızımdır," dedi.

Lâle Belkıs, "Evet ben katilim; ama senin öz kızın değilim!" diye bağırdı. "Benim babam on beş yıl önce ölmüştü. Sana da o ilâçtan içirdim. Sen Türkân Şoray'ın amcasısın!"

Böylece Hulusi Kentmen'le yargıç da kardeş çıktılar.

Türkân Şoray annem, beni bağrına bastı. Sevinç gözyaşları döktü. Öyle ağladı, öyle ağladı ki, gözündeki körlük de yaşlarla birlikte aktı gitti. Gözleri açıldı. Üstelik amansız hastalıktan da kurtuldu. Hepimiz mutlu olduk...

TELEVİZYONDA · "kurgu-bilim" dizileri izliyoruz hani... "Zamanda Yolculuk", "25. Yüzyıl" gibi... Inanılmaz, akıl sır ermez şeyler oluyor bu dizilerde... Ama adı üstünde: "Kurgu-bilim"... Bana öyle geliyor ki, TRT'ci büyüklerimiz, yayımladıkları yerli filmleri başka bir adla sunsalar daha iyi ederler... "TV'de Yerli Sinema" yerine "TV'de Yerli Kurgu-Bilim"...

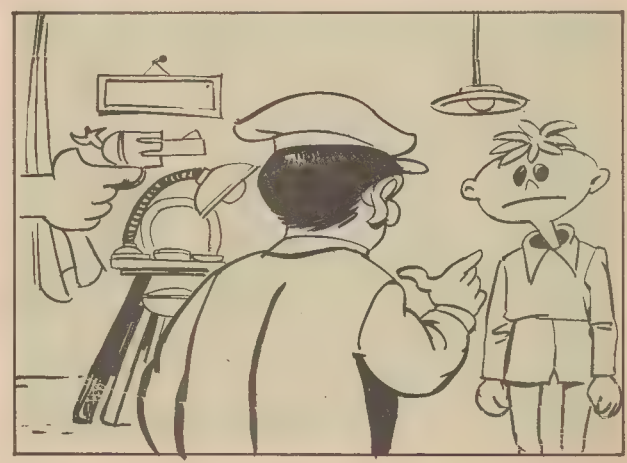

bilmece? bulmaca

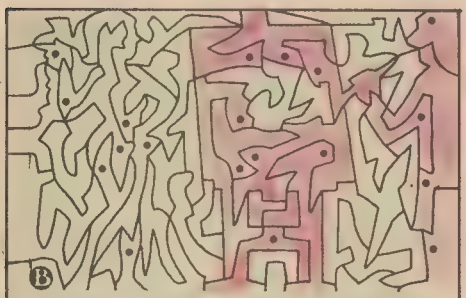

Noktalı yerleri boyayalım bakalım, ortaya ne çıkacak?

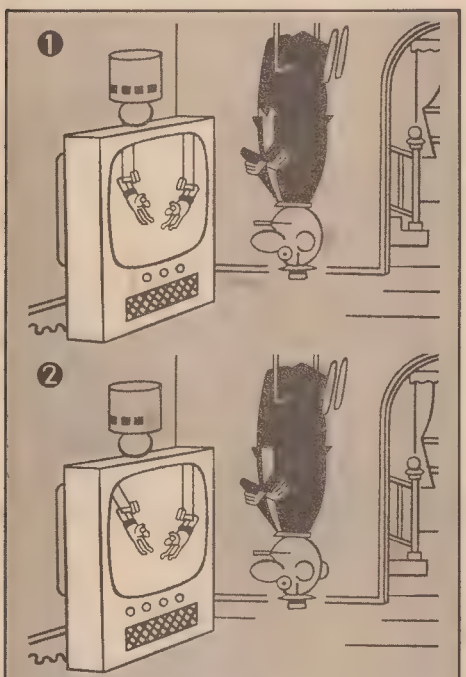

8 FARK: İki resim arasında 8 fark vardır. Bu farkları bulabilir misiniz?

LABİRENT

Mehmet beyin arabasının benzini bitmek üzere, bu dolambaçlı yollardan kurtularak benzinciye ulaşması gerek. Ona yardımcı olup benzinciye gidebileceği en kısa yolu bulabilir misiniz?

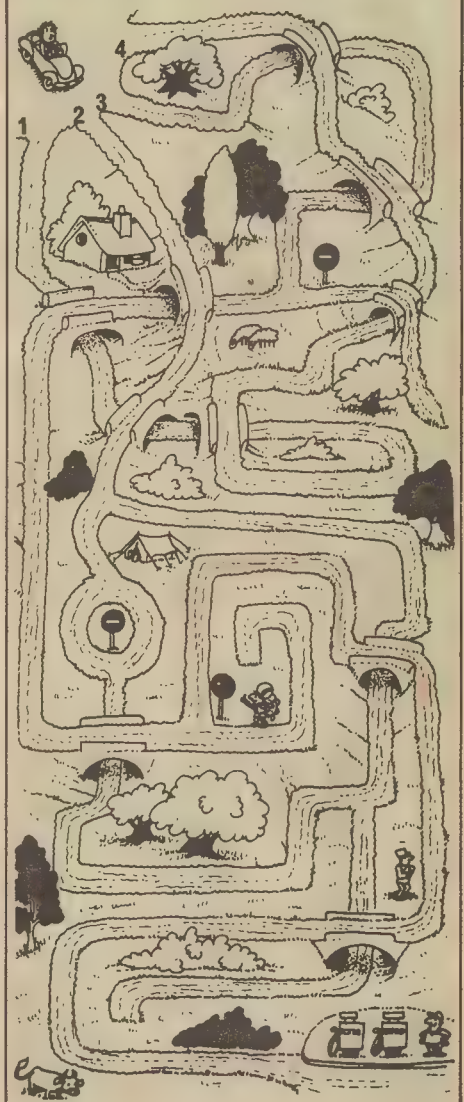

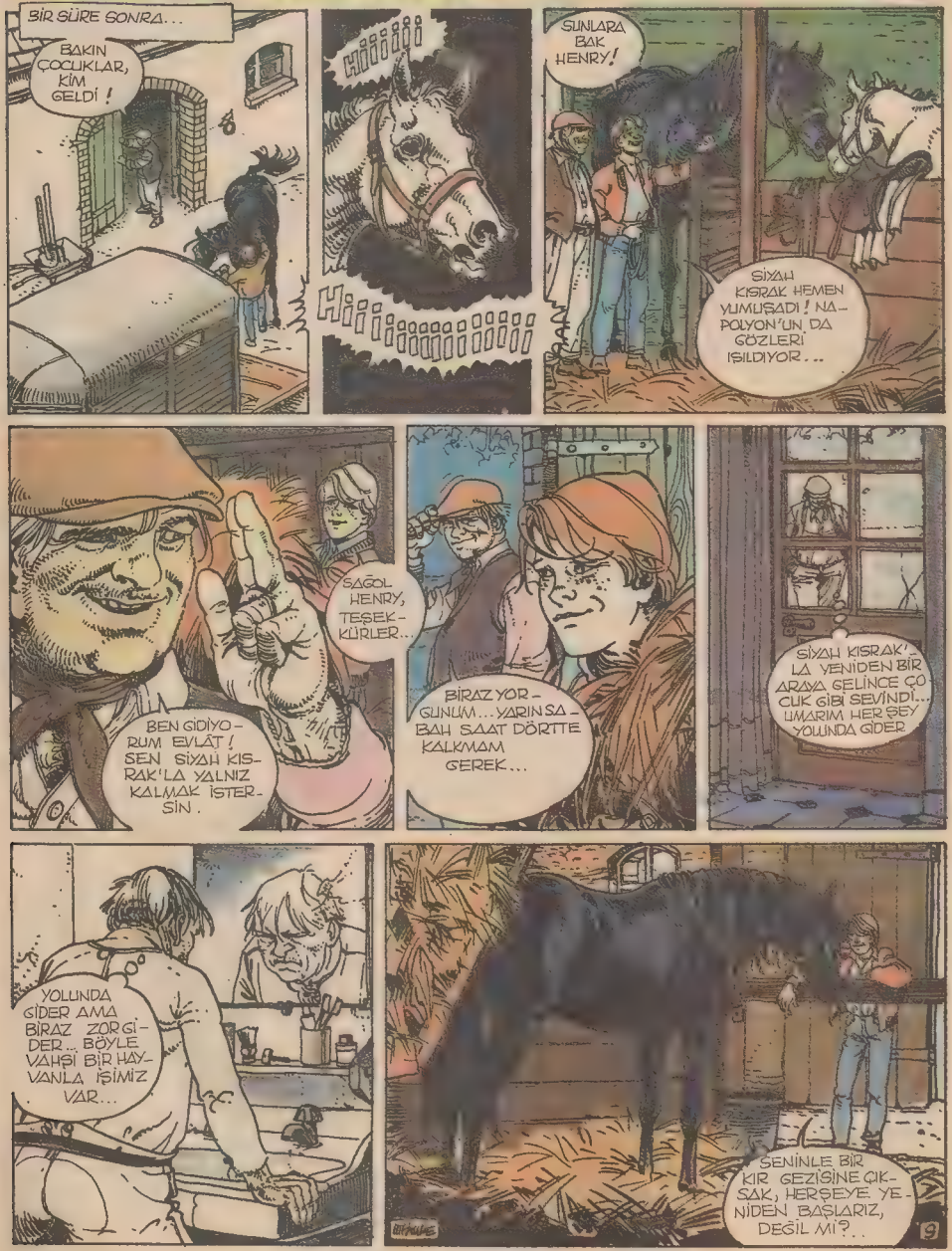

Robert Genin - Michel Faure - Copyright Hachette-ONK-Milliyet Çocuk

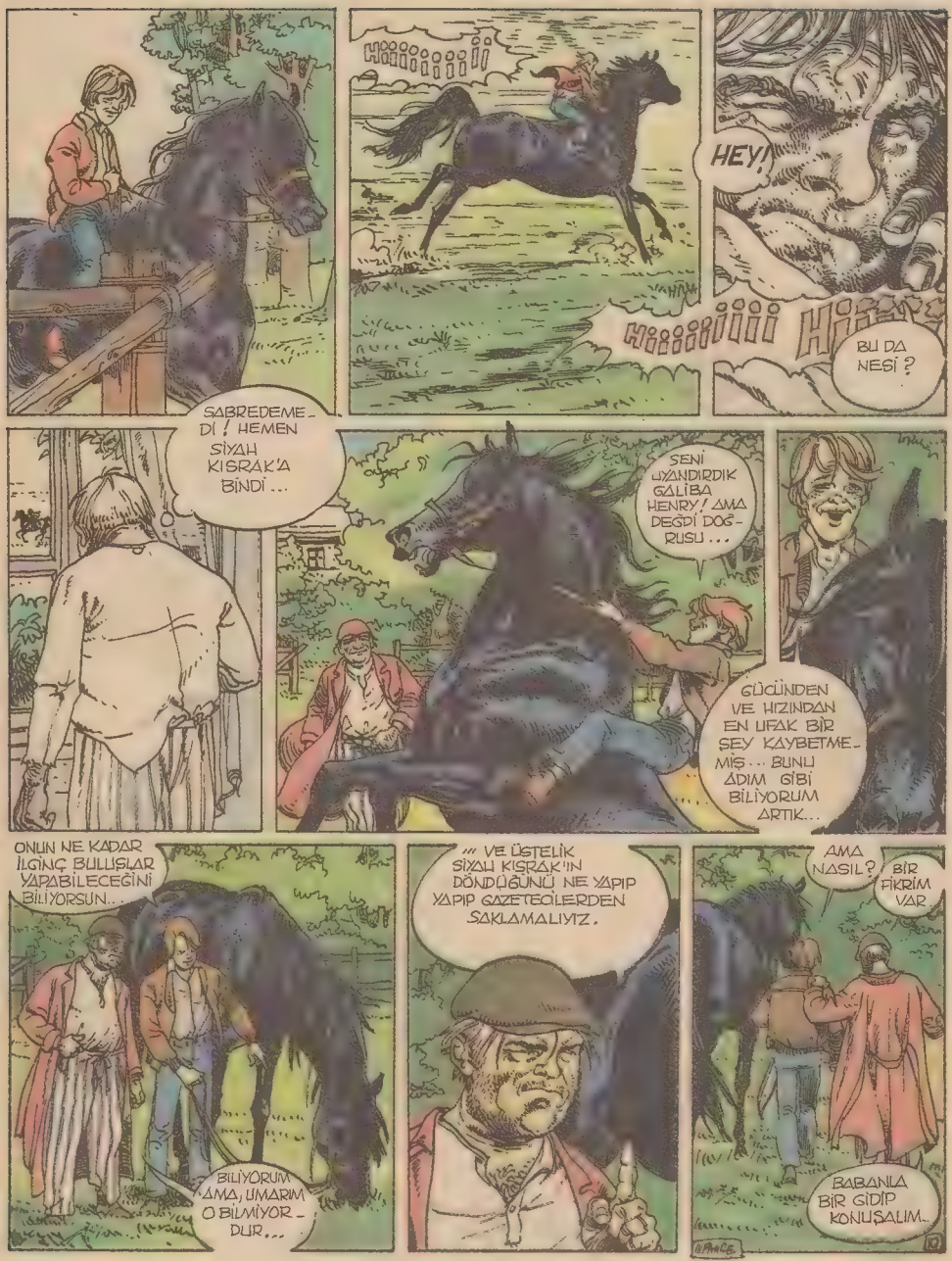
HEY!
BU DA NESİ?
SABREDEMEDİ! HEMEN SİYAH KISRAK'A BİNDİ...
SENİ UYANDIRDIK GALİBA HENRY! AMA DEĞDİ DOĞRUSU...
GÜCÜNDEN VE HIZINDAN EN UFAK BİR ŞEY KAYBETMEMİŞ... BUNU ADIM GİBİ BİLİYORUM ARTIK...
ONUN NE KADAR İLGİNÇ BULUŞLAR YAPABİLECEĞİNİ BİLİYORSUN...
BİLİYORUM AMA, UMARIM O BULMİYOR DUR...
"... VE ÜSTELİK SİYAH KISRAK'IN DÖNDÜĞÜNÜ NE YAPIP YAPIP GAZETECİLERDEN SAKLAMALIYIZ.
AMA NASIL?
BİR FİKRİM VAR
BABANLA BİR GİDİP KONUŞALIM.

HAKLISIN HENRY! GAZETECİLER SİYAH KISRAĞIN ÇİFTLİKTE OLDUĞUNU ÖĞRENİRSE BİZİ RAHAT BIRAKMAZLAR! HEP BİR AĞIZDAN ALEK'İN SİYAH KISRAĞA BİR AN ÖNCE BİNİP YARIŞLARA KATILMASINI İSTEYECEKLERDİR. HEM DE GÜÇLÜ ATLARA KARŞI.
BELKİ DE ŞEYTAN'A KARŞI BİLE...
BU İLGİNÇ BİR ŞEY OLURDU... SİYAH KISRAK, ŞEYTAN'A KARŞI... BABA OĞUL'A KARŞI...
GÖZLERİN PARLADI BAKIYORUM... BİRAZ KENDİNİ FRENLESEN İYİ OLACAK. BAŞIMIZ ZATEN YETERİNCE DERTTE ...
FİKRİME GELİNCE... ŞEYTAN, SON KOŞULARDA BİZE İYİ PARA GETİRDİ. BU PARAYLA NEDEN KENDİ KAFAMIZA GÖRE AT YETİŞTİRECEĞİMİZ BİR ÇİFTLİK SATIN ALMIYORUZ. HEM GÖZLERDEN DE UZAK OLURUZ...
HARİKA FİKİR!
EVET ÇOK GÜZEL. O ÇİFTLİKTE YETİŞTİRECEĞİMİZ ATLARLA, YARIŞ PİSTLERİNDE OLAY YARATIRIZ. TÜM YARIŞMALARI ALLAK BULLAK EDERİZ...
BİR SAKINCASI VAR, HENRY ÇOK YORULACAK...
SEN BANA BAKMA EVLAT. BENDE DAHA ÇOK İŞ VAR.
ÇİFTLİKTE KÜÇÜK BİR YARIŞ PİSTİ DE YAPMAK İSTİYORUM. ORADA ATLARI KOŞTURURUZ - İSTEDİĞİN KADAR SİYAH KISRAĞA DA BİNERSİN...
AMA YA GAZETECİLER? 'ALEK'İ ÇİFTLİKTE RAHAT BIRAKIRLAR MI SANIYORSUN?
TABİİ Kİ HAYIR. AMA BELKİ ALEK PİSTLERİ, YARIŞLARI BIRAKIR DA KENDİNİ YALNIZ SİYAH KISRAĞA ADARSA, BİRAZ RAHAT NEFES ALABİLİR.

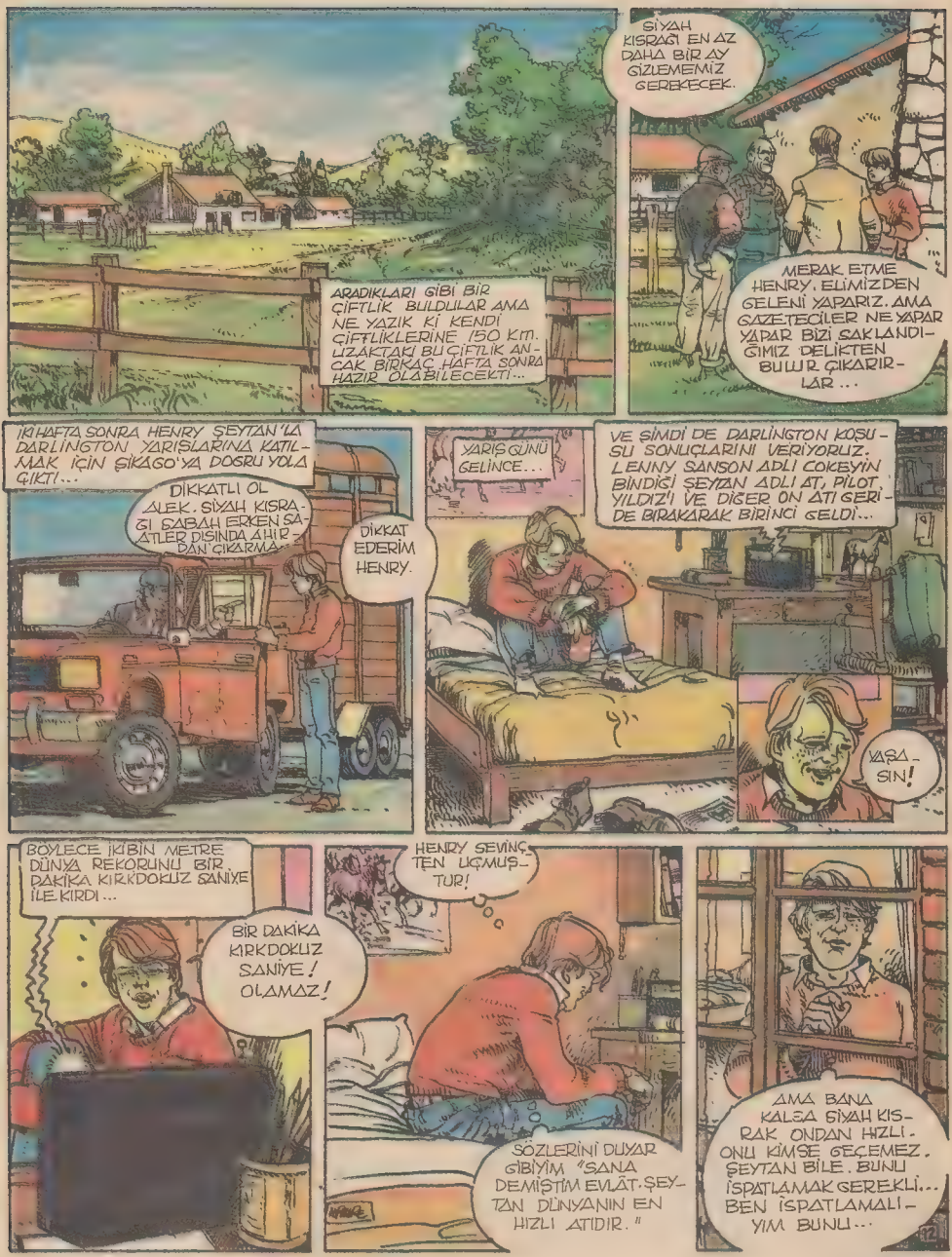
ARADIKLARI GİBİ BİR ÇİFTLİK BULDULAR AMA NE YAZIK Kİ KENDİ ÇİFTLİKLERİNE 150 Km. UZAKTAKİ BU ÇİFTLİK ANCAK BİRKAÇ HAFTA SONRA HAZIR OLABİLECEKTİ...
SİYAH KISRAĞI EN AZ DAHA BİR AY GİZLEMEMİZ GEREKECEK.
MERAK ETME HENRY. ELİMİZDEN GELENİ YAPARIZ. AMA GAZETECİLER NE YAPAR YAPAR BİZİ SAKLANDIĞIMIZ DELİKTEN BULUP ÇIKARIRLAR...
İKİ HAFTA SONRA HENRY ŞEYTAN'LA DARLINGTON YARIŞLARINA KATILMAK İÇİN ŞİKAGO'YA DOĞRU YOLA ÇIKTI...
DİKKATLİ OL ALEK. SİYAH KISRAĞI SABAH ERKEN SAATLER DIŞINDA AHIRDAN ÇIKARMA.
DİKKAT EDERİM HENRY.
YARIŞ GÜNÜ GELİNCE...
VE ŞİMDİ DE DARLİNGTON KOŞUSU SONUÇLARINI VERİYORUZ. LENNY SANSON ADLI COKEYİN BİNDİĞİ ŞEYTAN ADLI AT, PİLOT YILDIZI'I VE DİĞER ON ATI GERİDE BIRAKARAK BİRİNCİ GELDİ...
YAŞASIN!
BÖYLECE İKİBİN METRE DÜNYA REKORUNU BİR DAKİKA KIRKDOKUZ SANİYE İLE KIRDI...
BİR DAKİKA KIRKDOKUZ SANİYE! OLAMAZ!
HENRY SEVİNÇTEN UÇMUŞTUR!
SÖZLERİNİ DUYAR GİBİYİM "SANA DEMİŞTİM EVLÂT. ŞEYTAN DÜNYANIN EN HIZLI ATIDIR."
AMA BANA KALSA SİYAH KISRAK ONDAN HIZLI. ONU KİMSE GEÇEMEZ. ŞEYTAN BİLE. BUNU İSPATLAMAK GEREKLİ... BEN İSPATLAMALIYIM BUNU...

Sürecek

bilmece? bulmaca

Noktaları birleştirin bakalım ortaya ne çıkacak?

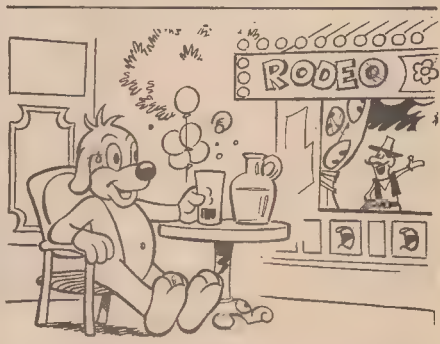

İKİ RESİM: İki resim arasında bazı ortak şekiller vardır. Bunları bulabilir misiniz?

PALYAÇO KRALINI ARIYOR

Kralın tacı, asası, bıyıkları, tokalı ayakkabısı var, yalnızca kılıcı yok, onu bulabilir misiniz?

HAZIRLAYAN:
Hikmet
ALTINKAYNAK

CİMRİ MOLİÈRE

ASIL adı **Jean Baptiste Po puelin** olan **Molière,** 1622 yılında **Paris**'te doğdu. Babası **Jean Popuelin,** sarayın döşemesinden sorumlu yedi kişisinden biriydi. Annesini bir yaşında yitirdi. Üvey annesi öldüğünde ise, on beş yaşındaydı. Molière, öz anne sevgisinin yokluğu bir yana, rahat bir ortamda yaşadı. Cizvit papazlarının yönettiği **College de Clermont**'ta okudu. Dilbilgisi, belâğat (söylev sanatı), edebiyat, felsefe okudu. Sonra hukuk öğrenimi gördü. Yirmi bir yaşına basarken, avukat olmaktan da, babasının işini sürdürmekten de vazgeçip, tiyatro oyuncusu oldu. On iki yıl taşrada oyunculuk yaptı, tiyatro oyunu yazdı, yönetmenlik görevi üstlendi, saray tiyatrosunda oyunlar sahneledi. Çok yorucu çalışmalar Molière'i yordu, karısıyla arasının bozulması ve daha başka üzüntüler yüzünden iyice bitkin düştü. Son oyunu **Hastalık Hastası**'nı kral izlemeye gelmeyerek, Molère üzerindeki koruyuculuğunu kaldırdı. Böylece dünya edebiyatının sayılı komedi yazarlarından Molière, yatağa düştü. Ama bir yandan da sahneye çıkıyordu. **Hastalık Hastası**'nın dördüncü kez oynanışını zor tamamlayabildi. Oyunun gülünçlüğünden izleyiciler kahkahadan katılırken, o acıdan kıvrandı. Oyundan sonra sedye ile eve götürüldü. Ayrı yaşadığı karısını çağırması için arkadaşı, genç oyuncu Baron'u yolladı. Ne ki onlar yetişemeden sürekli öksürüğün kopardığı bir damardan taşan kan boğdu Molière'i. 17 Şubat 1673. O dönemde oyuncular üzerindeki kilise yasağı kalkmadığı için, semtin iki rahibi, Molière'in başında beklemeyi kabul etmedi. Karısı Paris başpiskopozunu da ikna edemeyince kralın ayaklarına kapanıp, tören için izin istedi. Kral, bazı koşullarla izin verdi ve dünyanın yetiştirdiği sayılı adamlardan biri, ölümünden dört gün sonra gömülebildi.

KİTABIN KONUSU

Cimri, Molière'in ölümsüz tiplerinden (kişilerinden) biridir. Ölümünden beş yıl önce yazmıştır. Oyunun başkişisi, Harpagon, cimrilik tutkusu olan biridir. Oğlu ve kızı da onun bu durumunu her davranışlarında canlandırmak için çaba harcarlar. Ayrıca uşağı, simsar ve çöpçatan vardır. Bütün bu kişilerin toplumdaki yerleri değil, cimrilik konusundaki görüşleri öne çıkar. Cimriliğin insanlara neler yaptırabileceği vurgulanmak istenir. Harpagon'un para hırsından ötürü oğlu ve kızı mutlu değildir. Evindeki uyumsuz yaşam, kendisinin de iç dengesini bozmuş, onu tutku yüzünden komik hale getirmiştir.

TİYATRO YAZARLIĞI

Dünyanın en ünlü komedi yazarlarından olan **Molière, "Komedinin görevi, insanları güldürerek düzeltmektir"** der. Düzeltmek istediği ise, ortaçağın bağnaz düşünceleridir. Rönesans'ın yaratıcıları **Montaigne, Machiavelli, Bruno, Erasmus** gibi düşünce adamlarının verdikleri kültür savaşımını sürdürmektir. Nitekim yazdığı eserlerle bunu gerçekleştirir. Yirmiden fazla eserinde, insanın gülünç yanlarını, ama insanla alay etmeden, en doğal, en yalın, en geniş bir biçimde yaşatır. Oyunlarının odak noktalarını, eskiyen geleneklerin gülünçlüğü, bunların ortaya koyduğu aksaklıklar üzerine kurmuş, her dönemde, her toplumda görülebilecek ölümsüz tipler yaratmıştır.

MOLİERE'den örnekler:

CİNAYET SOFRASI

Harpagon evlenmeyi kurduğu Marianne onuruna vereceği akşam yemeği için aşçısı Jacpues Usta ile görüşmekte:

JACQUES USTA: Sofrada kaç kişi olacaksınız?

HARPAGON: Sekiz on kişi. Ama sen sekiz de. Sekiz kişilik yemek oldu mu on kişi de doyar.

VALERE: Doyar da artar bile.

JACQUES USTA: Öyleyse dört büyük çanak çorba, beş kap değişik baş yemek, sonra efendime söyleyeyim...

HARPAGON: Dur yahu, ne oluyorsun? Bütün şehri mi doyuracağız?

JACQUES USTA: Kızartmalar da olacak elbet.

HARPAGON: Vay hain herif, varımı yoğumu tüketecek!

JACQUES USTA: Sebzelere gelince...

HARPAGON: Ne? Daha mı yemek?

VALERE: Öldürecek misin milleti yahu? Efendimiz herkesi buraya yemekten çatlatmaya mı çağırıyor? Sen git, biraz sağlık bilgisi edin, hekimlere sor bakalım, insan için çok yemekten daha zararlı bir şey var mı?

HARPAGON: Doğru söylüyor.

VALERE: Jacques Usta, sen ve senin gibiler şunu öğrenmelisiniz artık: Bol yemekli sofralar birer cinayet sofrasıdır. Çağırdığımız insanlara dostluk göstermek istiyorsak, hafif, sade yemekler vermeli ve unutmamalıyız ki, eski bir filozogun dediği gibi, insan yemek için yaşamaz, yaşamak için yer.

HARPAGON: Aman, ne güzel söz! Gel alnından öpeyim seni bu söz için. Ömrumce bundan daha güzel bir atasözü duymadım: Insan yemek için yaşar, yaşamak için yer... Yok, yok; öyle değil. Nasıl demiştin?

VALERE: Insan yemek için yaşamaz, yaşamak için yer.

HARPAGON: Ya! Anlıyor musun çorbacı? Hangi büyük adam söylemiş bu sözü?

VALERE: Adı aklıma gelmiyor şimdi.

HARPAGON: Unutma da bu sözü yaz, ver bana. Yemek odamdaki ocağın üstüne altın harflerle yazdıracağım bu sözü.

VALERE: Unutmam. Bu akşam yemeğini de bana bırak. Ben icabına bakarım.

HARPAGON: Aman bak!

JACQUES USTA: Iyi ya! Bana göre hava hoş!

HARPAGON: Insanı hemen doyuran yemekler vardır hani, pek o kadar yemez kimse, onlardan olmalı: Şöyle iri iri, yağlı yağlı bir fasulye yanında bol kestaneli bir hamur işi. Bol bol verin gitsin, esirgemeyin.

(Cimri, 1668)
Çeviren: Sabahattin EYUBOGLU

ESERLERİ

Gülünç Kibarlar (1659), **Kocalar Okulu** (1661), **Kadınlar Okulu** (1662), **Zorla Evlenme** (1664), **Tartuffe** (1664), **Don Juan** (1665), **Adamcıl** (1666), **Zoraki Hekim** (1666), **Cimri** (1668), **Kibarlık Budalası** (1670), **Scapin'in Dolapları** (1671), **Bilgin Kadınlar** (1672), **Hastalık Hastası** (1673).

VERSAILLES TULÛATI

KIRALIN buyruğu üzerine ivedi bir gösteri hazırlamak zorunda kalır Molière. Ama oyuncuların kimi vaktin dar olmasından yakınır, kimi de rolünü beğenmez. Molière onları yüreklendirmeye çalışır. Oyunculardan biri "Ben hiç de yapmacıklı bir insan değilim" deyince, Molière "Orası öyle, ama mizacınıza bu kadar aykırı bir kişiliği temsil etmekle ne olağanüstü bir sanatçı olduğunuzu göstereceksiniz" diye karşılık verir. Prova sırasında her oyuncuya, hayattan örnekler vererek, rolünü anlatır. Oynanacak oyunun olayı sarayda geçmektedir. Başlayan oyunun, yani oyun içindeki oyunun kişileri konuşmaktadırlar:

MOLIERE: "Molière'in Eleştiri"sinde geçen markinin kim olduğu üzerinde bahse girdik. O, benim olduğumu söylüyor, ben de odur diyorum.

BRECOURT: "Benim fikrimce hiçbiriniz değilsiniz. Böyle şeyleri birbirinizin üstüne atmakla ikiniz de delilik ediyorsunuz. Geçen gün Molière'in bizzat kendinden duydum, şikâyet ediyordu. Başkaları da, sizin gibi, üzerlerine alınmışlar. Çizdiği kişiliklerle belirli kimseleri kastettiğini sanmalarından sıkıldığı kadar hiçbir şeyden sıkılmadığını söylüyor. Amacı, kimseye satışmadan, türlü âdetleri anlatmakmış; oynadığı kişiler hep uydurma kişilermiş; onları sadece seyirciler güldürmek için, istediği gibi kılıktan kılığa sokarmış. Bu kişilerle birini kastettiğini sanacaklar diye ödü kopuyor. Komedya yazmaktan vazgeçerse, sırf bu yüzden vazgeçeceğini söyledi. Yine söylediğine göre, bu benzerliği düşmanları icadediyorlarmış. Amaçları da, onu, aklından bile geçirmediği bir takım insanlar yanında kötü vaziyete sokmak. Yani fesatlık. Aslını ararsanız hakkı da var. Ne diye, rica ederim, bütün hareketleriyle bütün sözlerini bazı kimselere bağlar, herkesin duyacağı bir tarzda "Hah! Işte bununla filâncayı kastediyor" deyip adamcağızın başına iş açmaya kalkarlar. Bunlar öyle şeyler ki, seksen kişiyi kolayca kapsayabilir. Komedyanın ereklerinden biri, genellikle insanlardaki kusurları, özellikle yüzyılımızın insanlarındaki kusurları ortaya koymak olduğuna göre, dünyanın hiçbir yerinde raslanamayacak insanı Molière nereden bulsun da çıkarsın? Dünyada bu kusurları taşıyan bir sürü insan var. O kusurları göstermek, mutlaka birini kasdetmek demek midir? Öyleyse hiç komedya yazmasın daha iyi.

MOLIERE: "Vallahi, şövelyem, sen Molière'i koruyup da dostumuzdan yana çıkmak istiyorsun.

LA GRANGE: "Hiç de değil. Asıl senden yana çıkmak istiyor. Pekâlâ, başka hakem bulalım.

MOLIERE: "Kabul. Ama, söyle bakayım bana, şövelyem, bu senin Molière hâlâ tükenmedi mi acaba? Artık ne konu bulacak da...

BRECOURT: "Ne konu mu bulacak? Ah, zavallı markiciğim, biz ona daha bol bol konu oluruz. Değil mi ki onun o kadar yazıp çizmesine karşılık, bir parçacık olsun, uslanma yolunu tutmuyoruz."

(Versailles Tulûatı, 1663)
Çeviren: Orhan VELİ - Azra ERHAT

"BEYAZ ÖKÜZ" FİLME ALINACAK

Erden Kral, Osman Şahin'in "Beyaz Öküz" adlı öyküsünü, sinemaya uyarlıyor. Bu ay içinde çevrilecek filmin yapımcısı bir Alman Film Şirketi... Tümü Portekiz'de çevrilecek filmin başrollerinde Erkan Yücel ile Nur Sürer oynayacaklar.

ŞAŞKIN DAMAT YOLLARA DÜŞTÜ

NOKTA ile Virgül (Abdullah Şahin ile Enver Demirkan) birlikte bir tiyatro kurmuşlardı. Sonra ayrıldılar. Virgül, yanına bir arkadaşını alıp "Virgül ile Varil" olarak çalışmaya başladı. Abdullah Şahin ise Nokta Tiyatrosu'nu kurup, "Şaşkın Damat" adlı oyunu sahneledi. Bu oyun, şimdi uzun bir turneye çıktı. Abdullah Şahin, "Şaşkın Damat" adlı oyunla bütün illeri, bir bir dolaşacak. Bu arada, deprem bölgesinde parasız oynayacak. Türkiye turnesini bitirdikten sonra da aynı oyunla Almanya'ya gidip, orada temsiller verecek.

JOHN TRAVOLTA - OLIVIA NEWTON JOHN YENİ BİR FİLMDE BULUŞTULAR

İKİNCİ DANS

GREASE filmiyle bir anda üne kavuşan iki sanatçı John Travolta ve Olivia Newton John, beş yıllık bir aradan sonra yeniden aynı filmde buluştular. Yönetmenliğini John Herzfeld'in yaptığı bu filmin adı **"İkinci Dans"**. Bir başka deyişle her iki sanatçıda **"Grease"**e bıraktıkları yerden devam ediyorlar.

Fakat bu kez 17'sinde birer kolej öğrencisi değiller. Yetişmiş, iş güç sahibi olmuş iki genç, **Olivia Newton** ve **John Travolta.** John ile Olivia bir süpermarkette tanışırlar ve birbirlerine aşık olurlar. Ondan sonra darılmalar, ayrılmalar ve yeniden barışmalarla sürer film.

Bu arada bol bol dans ve müzik var. Gençliğin en çok tuttuğu yıldızlardan ikisini filmde bol bol dans ederken ve şarkı söylerken izleyeceğiz. Çekimi geçtiğimiz haftalarda tamamlanan filmin şu günlerde gösterime girmesi bekleniyor.

TELEVİZYONUN ZAMAN TÜNELİ

Renkli yayınlar, ABC stüdyolarında gerçekleştirilecek.

TELEVİZYON yayınları açısından "Mithatpaşa caddesi, No: 49" un bir özelliği vardır. TRT-TV, deneme yayınlarını bu adresdeki stüdyoda başlatmış, daha sonra birçok program bu stüdyoda gerçekleştirilmişti. Sonra yıllar geçti. TRT büyüdü, yeni stüdyolar kuruldu... 1984 yılında ise, Mithatpaşa'daki stüdyolar yine gündeme geldi.

TRT-TV, 1984 yılı temmuz ayında tümüyle renkli yayına geçecek. Bu nedenle genel müdürlük binası içindeki A,B,C stüdyoları bakıma alındı. Bu stüdyolar tümüyle renkli yayına göre yeniden düzenlenirken öteki programların aksamaması için, Mithatpaşa'daki eski stüdyolar devreye sokuldu. A,B,C stüdyolarındaki çalışmalar tamamlanıncaya kadar Ankara televizyonunun çekimleri Mithatpaşa caddesinde bir binanın bodrumunda bulunan eski stüdyolarda yapılacak.

YÖNETMEN ALDRICH ÖLDÜ

Film yönetmeni Robert Aldrich, Los Angelas'ta öldü. 65 yaşında ölen yönetmen içlerinde Charlie Chaplin (Şarlo) de olan birçok ünlü yönetmene asistanlık yaptıktan sonra sinemaya başladı. "Vera Cruz", "Büyük Bıçak", "Hücum", "Sonbahar Yaprakları", "12 Kahraman Haydut", "Kahramanlar Alayı", "Ulzana" gibi birçok film yöneten Robert Aldirch, Virginia Üniversitesi mezunuydu.

Yönetmen Aldrich, bir süre Charlie Chaplin (Şarlo)'nun yanında asistanlık da yapmıştı.

OYNAMAK İSTİYORUM

ANKARA Çocuk-Gençlik Tiyatrosu İstanbul'daki temsillerini sürdürüyor. Sezonu **"Demet ile Memet"** adlı oyunla açan topluluk, şu sıralar ikinci oyunları **"Oynamak istiyorum"**un gösterisine de başladılar.

Yönetmenliğini **Salih Kalyon**'un yaptığı oyunda şu sanatçılar rol alıyor: **Salih Kalyon, Ayşe Oya Küçümen, Meral Kara, Reha Bilgen, Cem Küçümen.**

Annesinin küçük kız kardeşine daha fazla ilgi göstermesi yüzünden bunalıma giren ve korkak yetişen Memet'in etrafında odaklanan **"Demet ile Memet"**, dostluk ve arkadaşlık temasını işliyordu.

Yine Salih Kalyon'un sahnelediği ve aynı kadronun rol aldığı **"Oynamak İstiyorum"** da ise, hapisteki babası yüzünden "kalıtsal suç inanışı nedeniyle bütün ailesi ceza gören Harun'un yaşamı anlatılıyor.

İŞTE YILIN SÜPER SANATÇILARI:

Milliyet Gazetesi'nin düzenlediği ankette dereceye giren sanatçıların ödülleri törenle verildi.

Milliyet Gazetesinin "Renk" eki, okurları arasında bir anket düzenledi ve bu anketin sonunda çeşitli dallarda "yılın süper sanatçıları" belirlendi. Kazananlara ödülleri, görkemli bir törenle verildi. Aşağıda, yılın süper sanatçılarının tam listesini sunuyoruz.

SİNEMA
Gülşen Bubikoğlu
Kadir İnanır

TÜRK HALK MÜZİĞİ
Belkıs Akkale
İbrahim Tatlıses

TÜRK SANAT MÜZİĞİ
Emel Sayın
Zeki Müren

TÜRK HAFİF MÜZİĞİ
Ajda Pekkan
Barış Manço

YILIN GÜLDÜRÜ SANATÇILARI
Zeki Alasya-Metin Akpınar
Perran Kutman-Müjdat Gezen Şener Şen

Yılın süper sanatçıları seçilen Zeki Alasya ve Metin Akpınar (yanda)... Şener Şen (üstte)...

DIANA RIGG YILIN SANATÇISI SEÇİLDİ

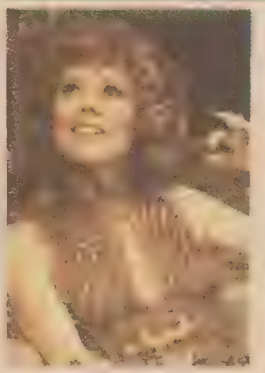

Diana Rigg

İngiltere'de yapılan bir şenlikte Diana Rigg "yılın kadın oyuncusu" seçildi. Aynı şenlikte, yılın erkek oyuncusu ödülünü de Albert Finney aldı.

Yılın kadın oyuncusu ödülünü alan Diana Rigg, bizim yabancımız değil. Sanatçıyı, televizyonda "Tatlı Sert" adlı dizide "Emma Peel" rolünde izlemiştik.

DALLAS YAYINLANMIYOR

TRT "Dallas"ın yeni bölümlerini, almayacağını açıkladı. "Hanedan" dizisinin alınmayacağı ise, daha önce açıklanmıştı. "Flamingo Yolu" içinse, durum farklı. Bu dizinin yapımına son verildi. Eğer yıl içinde karar değişmezse 1984'te ekranlarda "Flamingo Yolu", "Dallas" ve "Hanedan" yok.

HABERLEŞME YILI İÇİN ÇIKARILAN SON SERİ

1983, "Dünya Haberleşme Yılı"yla ilgili birçok ülke pul çıkardı sevgili okurlar. Aralık ayının son haftalarında da, Japonlar bir seri çıkararak, Dünya Haberleşme Yılı'yla ilgili pul çıkaran ülkeler arasına girdiler. 60 yen değerindeki iki puldan oluşan bu seri, foto gravür tekniğinde, 30.000.000 adet basıldı. Keiko Kasugai ve Hiroshi Matsuda tarafından çizilen bu pullar, iki yıl süreyle posta pulu olarak kullanılacak.

1984 ÇOCUK YILI OLUYOR

Birleşmiş Milletler Çocuklara yardım fonu (kısa adıyla UNICEF) 1984 yılında "Küçüklerin gelişimini ve sağlığını etkileyecek" her şeyin düzeltilmesini istedi. Bu konuda "Dünya Çocuklarının Durumu" konulu bir de rapor yayınlandı.

Öte yandan bu yıl, çocuklar için çevrilecek filmlerde UNICEF'in bu isteklerinin dikkate alınacağını ve filmlerin konularında bunların işleneceği bildirildi.

HER HAFTA BİR ADRES

TARIK AKAN
Sahilyolu, Orhan Apt. D: 13
Bakırköy-İstanbul

SİNEMA...TELEVİZYON...TİYATRO...MÜZİK...PUL

ORMANLAR KRALI ROBİN

Copyright Dargaud Editeur-Milliyet Çocuk

YABANCI GÖZÜYLE TÜRKİYE

①

YOLCULUK BAŞLIYOR

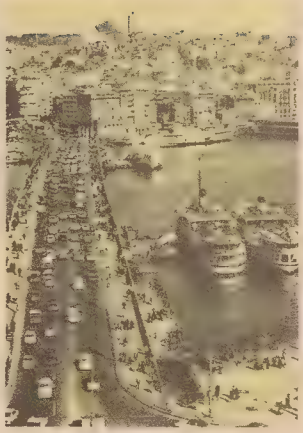

BAŞLARKEN

John Pearly, Rob Jordache ve H. Graham adlı Amerikalılar geçtiğimiz yıl turist olarak Türkiye'ye gelip dolaşmışlar, ancak bu gezilerini, turistik olmaktan öteye götürerek, gözlemlerini daha sonra kaleme alarak bu sayıdan başlayarak okuyacağınız bir dizi şekline soktular.

Üç Amerikalının İstanbul'dan başlayarak Türkiye'nin pek çok kentini içine alan bu gezi notlarını zaman zaman gülümseyerek izleyecek, zaman zaman Türkiye konusunda ne kadar bilgili olduklarını görerek şaşıracaksınız.

NEW York Havaalanı nda oturup bana Türkiye'ye yapacağım gezide eşlik edecek iki arkadaşımı beklerken, bir yandan da düşünüyordum... Yaklaşık onbeş yıl önce de Türkiye'ye gitmiş ve unutulmaz anılarla ayrılmıştım. Yalnız ilk gidişimde ancak bir hafta kalabilmiş, doğru dürüst İstanbul'u bile gezip görebilme fırsatını bulamamıştım.

Turistlerin geleneksel sözüdür. Hani çok beğendikleri bir yer olursa "İlk fırsatta mutlaka gene geleceklerini" sık sık belirtirler ya, işte benimki de o hesap...

Türkiye'deki dostlarıma, ilk fırsatta yeniden geleceğimi söylemiştim ama bu fırsat bir türlü elime geçmedi.

Ancak böyle bir fırsat için yeşil ışık, geçen Mayıs ayı başında yanıverdi birdenbire.. Chicago'da oturan bir arkadaşım, bana mektup yazarak Türkiye'ye gitmek istediklerini bildirdi. Mektupta bir başka arkadaşıyla bir-iki haftalığına Türkiye'ye gitmek istediklerini, ancak ülkeyi tanımadıkları için, benim gibi tanıyan (!) birine gerek duyduklarını belirtiyordu. Kısacası arkadaşım, benden kendilerine rehberlik yapmamı istiyordu.

Öneri güzeldi ama süre kısaydı. Bir-iki hafta içinde değil Türkiye'yi doğru dürüst, İstanbul bile gezilip görülemezdi.

Mektubu okur-okumaz, telefona sarıldım ve arkadaşımı aradım. Kısa bir görüşmeden sonra onu bu süreyi uzatmaya ikna ettim.

Yaklaşık yirmi dakika süren telefon görüşmesinden sonra arkadaşım Türkiye'de bir ay kalmayı kabul etti. Fakat daha sonra sizin de göreceğiniz gibi bu süre daha da uzayacak ve bizler Türkiye'de iki buçuk ay kalacaktık...

Birden Chicago'dan gelen uçağın alana indiği anonsuyla irkilerek düşüncelerimden sıyrıldım.

İki arkadaşımla bizi önce Londra' ya, daha sonra da İstanbul'a götürecek uçağı beklerken, biraz havadan sudan konuşup, gezi için yaptığımız hazırlıkları son kez gözden geçirdik.

Türkiye'ye ilk kez gidecekleri için oldukça heyecanlı olan arkadaşlarım sürekli olarak bana sorular soruyorlar, sıkıştırıp duruyorlardı.

Özellikle arkadaşlarım İstanbul'u çok merak ediyordu... İstanbul hakkında pek çok şey duymuşlardı. Ellerindeki kitaplarda bulunan fotoğraflara, daha çok da Ayasofya, Sultanahmet Cami ve Boğaz Köprüsü'nün fotoğraflarına, hayran hayran bakıyorlardı.

Evet Türkkiye güzel bir ülkeydi. İstanbul'da, Boğaziçi köprüsüyle, vapurlarıyla, balık lokantalarıyla, ahşap yalılarıyla, yaşlı balıkçılarıyla, bembeyaz kotralarıyla, cennetten bir köşeydi... Ayasofya, Sultanahmet, Süleymaniye, Rüstem Paşa camileri görkemli yapılardı. Bursa'nın kaplıcaları herkese şifa dağıtıyordu. Ankara'daki Anıt-Kabir Türkiye Cumhuriyeti'nin kurucusu olan Atatürk'ün manevi anısını yansıtan ulu bir anıttı. Ürgüp ve Göreme çevresindeki yeraltı kenti şaşırtıcıydı. Nemrut Dağı'nın tepesindeki dev heykeller insanı ürpertiyordu. Güneyde yenen kebaplar acı ama bambaşka lezzette bir tad verirken, Antalya kıyıları pırıl pırıl kumsallarıyla göz kamaştırıyordu.

Evet bütün bunlar çok güzeldi. Çok güzeldi ama Türkiye'de yalnız bunlar yoktu. Bir de insanlar vardı Türkkiye'de... Dünyanın hiçbir yerinde eşi bulunmayan dost canlısı, konuksever, arkadaş, sevecen, hoşsohbet, neşeli, şakacı, rahat, huzurlu ve güven veren insanlar...

Onbeş yıl önce geldiğimde bu insanlardan ancak birkaç tanesini tanıyabilmiştim...

Her Telden

Karada Yaşayan Balık

ALIŞAGELDİĞİ çevre dışına çıkan bir insanın şaşkınlığı, güç durumda kalışı üzerine kullanılan bir deyim vardır: **"Sudan çıkmış balığa döndü"** denir. Balıkların suya mahkûm oluşlarından türetilmiştir bu... Ama bu kuralın bir istisnası, suya mahkûm olmayan bir balık var. Afrikalı **"akciğer balığı"**, su dışında aylarca kalabiliyor; kuruyor, yine de yaşamını sürdürüyor.

Akciğer balığı yeteneğini, vücudundaki hava keseciğine borçlu. Bu keseciğin işlevi tıpkı bizim akciğerlerimizinkine benziyor; balık kesecik aracılığıyla, doğrudan havadan oksijen alabiliyor. Su içinde de, diğer balıklar gibi solungaçlarıyla solunum yapıyor.

Akciğer balığı, genellikle bataklıklarda ve nehirlerde yaşıyor. Yaz gelip de hemen hemen tüm kara suları kuruyunca, balık hayatta kalmak için bu eşsiz yeteneğini kullanıyor. Bakın bunu nasıl yapıyor:

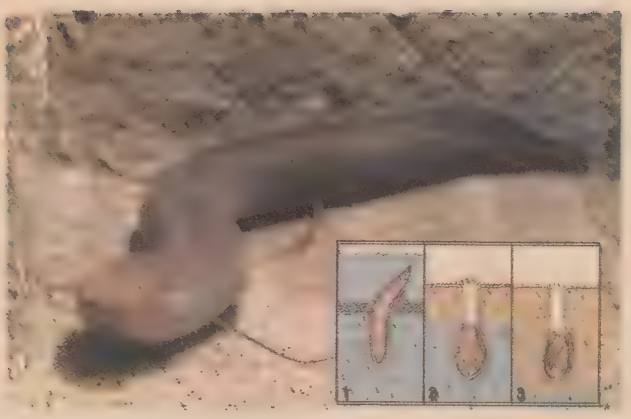

1. resimde de görüldüğü gibi, daha sular çekilmeden, balık kendisini çamura gömüyor. 2. Sonra, sular buharlaştıkça, su düzeyi toprağın altına düşüyor. O aşamada, balık girdiği çukurda kıvrılarak, kendi çevresinde, sümüksü bir maddeden koza oluşturuyor ve bir tür uykuya dalıyor. 3. Eğer su düzeyi kozasının altına düşerse, balık oksijen gereksinmesini, kozadaki delikten giren havadan karşılıyor... Yağmurlar başlayıp da su düzeyi yükselince, akciğer balığı uyanarak, yeniden toprak üstüne çıkıyor.

DOLGUN KARINCA KARNINI KİLER OLARAK KULLANIYOR

Bu deneme, köpeğin dengeli yürüme becerisini sınamaya yönelik. Köpeğin, olanca çevikliğiyle merdivenleri çıkması ve öte yandaki rampadan inmesi gerekiyor.

İşte bu yılki yarışmanın yeni şampiyonu Major. Şampiyon, üç dakikalık süre içinde çalılığa saklı olan silahı buldu.

Taşımacılığın öncüleri:

YÜK HAYVANLARI

KARAYOLUYLA taşımacılıkta ilk adım yükü kimi dayanıklı hayvanlara taşıtmak oldu. Sonradan bu yük hayvanları yükü değil de yükün içine konduğu kızağı çekmeye başladılar. İnsanlar daha sonra bu kızaklara tekerlek takmayı akıl ettiler. Böylece hayvanın işi kolaylaşıyordu. İşte bu tekerlekli kızaklar bugünkü arabaların ataları-dır. Arabalar artık pekçok yerde içten yanmalı motorlarla çekilmeye başlanalı çok oldu. Ama hâlâ at arabalarının kullanıldığı yerler var.

Dünyada yaşayan bu tür hayvan sayısı çoğunluğu sığır türünden olmak üzere 400 milyon kadardır. Afrika'da çeçe sinekleri yüzünden sayıları azalan yük hayvanlarının en çok görüldüğü yer ise Asya ülkeleri. Örneğin Hindistan' da 75 milyon öküz 8 milyon inek, 1 milyon at, 1 milyon deve vardır.

Her hayvanın taşıyabileceği yük miktarı farklıdır. Birkaç örnek vermek gerekirse lama 30 kg. rengeyiği 60 kg. deve ise 250 kg yük taşıyabilir. Buna karşılık lama günde 25 km. deve 35 km. rengeyiği de 80 km. yol alabilir.

Bu rakamları modern araçlarla karşılaştırıp yük hayvanlarına dudak büküp geçmemek gerek. Yük hayvanları kullanmanın elverişli olduğu durumlar da yok değildir. Örneğin sık sık durmak gerekiyorsa, ya da yollar çamurluysa, kumluysa.

Taşımacılıkta öküzlerden yararlanmanın bir iyi yanı da onları çift sürerken de kullanabilme olanağıdır. Üstelik bölgede yetişen bitkilerle beslendiklerinden ayrıca yem satın almak gerekmez.

Hayvanların çektiği arabaların biçimi binlerce yıldır hemen hiç değişmemiştir. Buna karşılık Hindistan'da onları daha elverişli hale getirmek için bir takım yenilikler uygulanmaya başlandı. Örneğin fren yapmaya yarayacak bölümler kondu, lastik tekerlekler yapıldı.

Günümüzde teknoloji her ne kadar otomatik trenler ve sesten hızlı uçaklar geliştirmeyi başarmışsa da öküz arabalarında son değişiklik bundan 4000 yıl önce yapıldı. Artık fazla bir ilerleme beklenmemekle birlikte yapılacak en iyi şey herhalde koşun hayvanı sayısını azaltmak olacaktır.

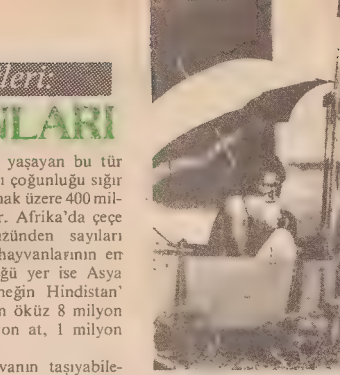

Senegal'de hâlâ kullanılan ilginç bir öküz arabası (üstte). İşte kolay kolay raslayamayacağımız bir tablo: Benzin istasyonunda bir at (altta)...

BAL karıncalarının çok ilginç bir besin depolama yöntemi var: Karınca yuvasının bazı üyeleri, kışlık besini bizzat kendi bedenlerinde saklıyor. Bilim adamlarının bu görevli karıncalara verdiği ad, "replete": Yani "dolgun". "Dolgun" karıncalar, diğer yuva üyeleri tarafından toplanan balözünü karınlarında biriktiriyorlar.

Kış gelip de doğal balözü kaynakları kuruyunca, "dolgun"un karnındaki besinin kullanılmasına başlanıyor. Besinin dağıtımı da toplanması kadar ilginç: Yemek zamanı gelince, yuvanın tüm üyeleri sırayla "dolgun" karıncaya gidiyor ve yine ağız yoluyla minicik bir damla balözü alarak karnını doyuruyor.

BECERİKLİ KÖPEKLER

BECERİKLİLİK, akıllılık, uysallık, ataklık... Her polis köpeğinin mutlaka sahip olması gereken nitelikler bunlar. Ama en becerikli, en akıllı, en uysal, en atak kim? İşte bu sorunun yanıtı için, Birleşik Devletler Polis Köpekleri Birliği her yıl ülke çapında bir yarışma düzenliyor. Yarışma elemelerine, ülkenin dört bir yanından yaklaşık 800 köpek karşılaşmaya katılma hakkı elde ediyor.

Şampiyonluk adayları önce, verilen emirleri anlama becerisi ve yerine getirmedeki kararlılıkları bakımından sınanıyor. Yarışmanın ikinci bölümünde ise, hareketlerindeki hız ve kıvraklık ölçülüyor. Ardından sıra, polis köpeklerinin belli başlı görevlerine geliyor. Sıradan bir köpeğin bu becerileri kazanabilmesi için ne kadar zorlu bir eğitimden geçmesi gerekiyor. Eğitime köpek bir hayli küçükken başlıyor. Önce, köpekle ileride onunla birlikte çalışacak olan görevli tanışıyor; birbirlerine ısındıktan sonra, aylar sürecek olan çalışmalara geçiliyor.

Yaptıkları işler düşünüldüğünde, çoğu kez polis köpekleri, yırtıcı, ürkütücü hayvanlar olarak tasarlanır. Oysa köpek eğiticileri bu görüşe karşı çıkıyor. Köpeklerin yalnızca görev başındayken saldırganlaştığını verilen emirlere göre hareket ettiğini belirtiyorlar; normal koşullarda, ev köpekleri kadar uysal ve sevimli olduklarını vurguluyorlar.

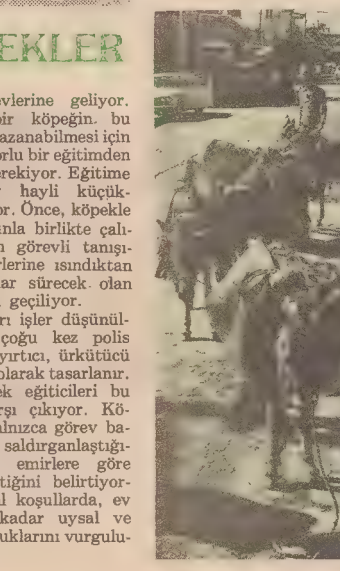

Keyifli

Süleyman Bulut

BÜYÜK atıcı Keyifli'nin tek tüfeğiyim. Tek gözüm olduğu için tek tüfek de derler bana. Ama zaten avcı için iki göz zarar, tek göz yarar! Avcılar boşuna mı tek gözle ateş ederler. Bana Gökgülürültüsü adını Keyifli koydu. Küçüktü o zamanlar. Babası yeni armağan etmişti beni ona. Şuramla buramla oynarken tetiğime dokunuverdi. Biliyorum içinde bir kötülük yoktu, ama tetiğime dokunulmasına hiç dayanamam; buuumm! diye patlayıverdim.

Resim: Deniz AKŞEKERCİ

Saçmalama yeteneğim çok iyidir. Benim saçmamam öyle insanların saçmalarına benzemez. Onlar saçmaladıkları zaman boşa konuşurlar; oysa benim attığım saçmalardan hiçbir kuş kolay kolay kurtulamaz.

Bu TOZKOPARAN.

Keyifli'nin uçan atı. Uçan atı derken şaka etmiyorum. Kanatları yok ama yakalarını yere değdirmeden koşmasını becerir. Ona bu beceriyi Keyifli kazandırdı tabii. O günleri iyi hatırlıyorum... Günlerce bir kitabın sayfalarını karıştırıp durmuştu Keyifli. Merak edip bakmıştım kitaba, adını hatırlar gibiyim: Köroğlu olacaktı sanırım, Köroğlu. Hatta içinde, bizim için "delikli demir çıktı, mertlik bozuldu" diye bir laf ediyordu, çok bozulmuştum. Neyse işte, o kitapta Köroğlu'nun atı nasıl ayaklarını çamura batırmadan koşuyorsa, Keyifli bizimkine de suya değdirmeden koşmasını öğretti.

Ve işte KEYİFLİ!

HİKÂYELERİN baş kahramanı. Hikâyeleri benim anlatmama rağmen, yazar onu baş kahraman yapıyor. Haksızlık bu ama, neyse... Büyük bir atıcıdır Keyifli, büyük bir çalçenedir aynı zamanda. Bir gün, bir kayanın çevresine halka olmuş, on tane keklik görmüştük. Ben bunların onunu da vuracağım, dedi. Keklikler bir sıra olsa, anlarsın ama daire şeklinde sıralanmış on kekliğin onunu da nasıl vuracaksın? Keyifli, birden beni büktü yuvarlak şekle soktu (Belim nasıl acımıştı ama). Öyle ateş etti ve on kekliği de vurdu. İşte böyle kurnaz bir atıcı.

Yine bir gün, yüz kişilik bir bıldırcın alayına ateş etti. Öyle usta ateş etti ki, saçmalarımın hepsi yüz bıldırcının arasından geçti ama hiçbirinin tüyüne bile zarar vermedi.

Oku.
Kendini, ülkeni, dünyayı tanı.

Gazeteler, kitaplar, dergiler
hepsi insanlar için...
Ve biliyoruz ki,
sadece insanlar okuyabilir...
Hangi yaşta, hangi meslekte olurlarsa, olsunlar!..

Mutlaka okuyalım!

OKU
OKU
OKU

Hedef: 5 milyon satan gazeteler. 1 milyon satan kitaplar.
Işıl ışıl bir Türkiye.

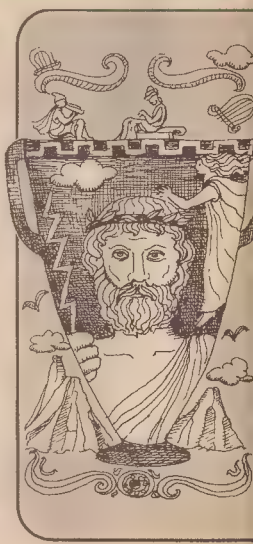

Gazeteciler Cemiyeti'nin 67 İl'e 670.000 Kitap Kampanyası'na katılın. Kitap bağışlayın, kitap için para bağışlayın.

ANADOLU EFSANELERİ

Yalvaç Ural

Başlarken

*EGE bölgesinin bir kısım efsaneleri Yunanistan'a, çoğuysa Anadolu'ya aittir. Ama bu efsanelerin hemen hepsi, Batılılarca Yunanistan'a maledilmiştir Hatta bu o kadar ileri götürülmüştür ki, örneğin Ozan **Homeros**'un önce hayali bir kişi olduğu söylenmiş, daha sonra Sakız, Rodos, Atina'lı olduğu savunulmuştur. Oysa bunların hiçbirisinin doğru olması için küçük bir olasılık dahi yoktur. Çünkü **Homeros** ünlü eserleri olan **"İlyada ve Odyseai"** arı bir iyoncayla yazılmıştır. İyonya'da bütün tarihçilere ve kültür verilerine göre İzmir'le Söke arası kabul edildiğine göre, bunun tersini savunmak, Anadolu'ya ait olan kültür mirasına sahip çıkma arzusundan başka bir şey değildir. Kaldı ki, **Homeros**'un iyonca kitaplarını yazdığı dönemde, Yunanistan'da okuyup yazma bilen yok denecek kadar azdır.Hatta **Homeros**'un yaşadığı dönemden iki yüz yıl sonra, ticaret nedeniyle İzmir'e gelen **Solon**'un okuma yazmayı Anadolu'da öğrendiğini yine bize tarihsel belgeler kanıtlamaktadır.*

Elimizde bir sürü tarihsel belge olmasına karşın, bir yığın insan ve eserin Yunanistan'a maledilmeye kalkışılması, elbette yalnızca bir söylenceden, kulaktan kulağa sözlü anlatımla gelen "Efsaneler" için daha kolaydır. İşte biz bu yeni yazı dizimizde, yurdumuza ait olan efsanelerin öykülerini bir sıra içinde sizlere anlatmaya çalışacağız.

Boğaziçi ya da Buzağı Geçidi

BİRGÜN tanrılar tanrısı **Zeus**, Mersin ağaçlarının altında oturan güzel bir kız görür, bu kız kral **İnakos**'in güzel kızı **İo**'dur. **Zeus** hemen kıza âşık olur. **İo**'da tanrı **Zeus**'u çok sevmiştir. İki sevgili o günden sonra her gün gizli gizli mersin ağaçlarının altında buluşmaya başlarlar.

Zeus kıskanç karısından çekindiği için, her buluşmalarında güzel **İo** ile kendisini kara bir bulutun içine saklayıp öyle dolaşmaktadır. Ama çok geçmeden **Zeus**'un karısı **Hera** aldatıldığını anlar ve bulutu üfleyerek gökyüzünün uçsuz boşluğuna göndermek ister. Durumu anlayan **Zeus** hemen sevgilisi **İo**'yu bir buzağı (inek yavrusu) biçimine sokar. **Hera**, bu oyunu yutmamıştır. Üstelikte kocasının kendisinden küçük bir buzağıyı esirgemeyeceğini düşünerek, bu ak buzağıyı çok sevdiğini söyleyerek kendisine vermesini ister. **Zeus**, buzağıyı vermek zorunda kalır.

Tanrıça **Hera** buzağıyı alınca, hemen yüzgözlü sığırtmaç **Argos**'u yanına çağırır ve ona bakması kesinlikle de kaybetmemesi için emir verir. Sığırtmaç **Argos**, hergün buzağıyı çayıra götürüp bir ağaca bağlamakta, akşamları da derin ve karanlık bir ahıra kapatmaktadır. **Hera**'dan korkusundan geceleri bile uyuyamayan sığırtmaç **Argos**, iki gözüyle uyurken öteki gözleriyle de durmadan zavallı buzağıyı (İo) gözlemektedir.

SEVGİLİSİNİN çektiği bunca acıya dayanamayan tanrı **Zeus**, bir gün oğlu **Hermes**'i yanına çağırır ve yüzgözlü **Argos**'un elinden buzağıyı kurtarmasını ister. **Hermes**, hemen bir çoban kılığına girer ve kavalıyla güzel bir ninni çalıp uzun bir masal anlatarak **Argos**'un yüz gözünü birden kapattıktan sonra onu öldürür. Daha sonra bununla da yetinmez, **Argos**'un yüz gözünü alıp uzun düz kuyruklu tavuskuşunun kuyruğuna serper. Ama **Hera** yine durumu öğrenir ve zavallı buzağının (İo) bu kez başına ısırıcı bir atsineğini dolar. Zavallı **İo**'cuk nereye gitse bu atsineği onu bırakmamakta, yemek yerken, uyurken onu rahatsız ederek, durmadan ordan oraya koşturmaktadır. Aslında **Hera**'nın istediği de budur: **İo**'yu **Olimpos**'tan uzaklaştırıp kocası **Zeus**'un onu unutmasını sağlamak. Sonunda bu atsineği **Hera**'nın istediğini gerçekleştirir: **İo**'yu öyle rahatsız eder ki, sonunda zavallı buzağıcık kurtuluşu kaçmakta bulur. Kaçarken evreni diyar diyar dolaşır ve bir ara Boğaziçi'nden de geçer. İşte bu yüzden Boğaziçi'ne **Buzağı Geçidi** anlamına gelen "Bosphorus" adı verilmiştir.

Bu efsanenin en güzel yanı, **Hermes**'in çaldığı **syrinks** ya da **pandean** adlı, yedi kamıştan yapılmış olan flütün (Doğa tanrısı **Pan**'ın) müzik aleti oluşu. Yüzgözlü sığırtmaç **Argos**'u, bu yedi notalı (kromatik) düdükle uyutmuş olması. Daha sonra sizlere anlatacağımız Marsyas-Apollon Müzik Yarışması adlı bölümü işlerken pandean adlı flütü bütün ayrıntılarıyla tanıtacağız. Ve marsyas çayına adını veren bu flütü ilginç öyküsüyle daha çok seveceksiniz.

Mitoloji Sözlüğü

Zeus: *Yunan tanrıları içinde en güçlü olanı ve diğer tanrıların babası.*

Hera: *Tanrı Zeus'un karısı ve tanrıçaların en güçlüsüdür. Kadınları korur, evlendirir ve karı-koca ilişkilerinin sağlıklı yürümesini sağlar.*

Hermes: *Tanrı Zeus'un oğludur. Sürülerin tanrısıdır. Yolculara yol gösterir ve onları korur.*

Argos: *Her şeyi gören; yüz tane gözü olan bir dev.*

İo: *Kral İnakos'un güzel kızı ve tanrı Zeus'un sevgilisidir.*

Pan: *Çobanların tanrısı.*

Resimler: NÜRAL BİRDEN

İo yüzgözlü Argos'us eline düşmüştü.

bilmece? bulmaca

MATEMATİK

Ok işaretli yerden başlayarak, boş karelere öyle aritmetik işaretler koyalım ki, işlemin sonucu (1) olsun

4		1		7
	2	=	1	
5		4		9

GEÇEN SAYININ YANITLARI

RESİM VE GOLGESİ: 1. İneğin sağ kulağı, 2. kuyruğu, 3. ağzından akan damla, 4. memesi.

MATEMATİK: 5+6-2=9 7-3+4=8 3+6-2=7 7-2+1=6 8+1-4=5

SİMETRİK RESİMLER: 1. Kağıdın çizgisi, 2. kadının elbisesinin askıları, 3. kadının elbisesinin eteği, 4. dinamit, 5. dinamitin yanındaki çizgiler, 6. pipo, 7. yeleğin kemeri, 8. gömleğin sağ kolunun çizgileri, 9. pantolonun deseni.

ORTAK ŞEKİLLER: A-E küp, E-D yuvarlak şekil, D-K çiçek, K-C papyon, C-F yıldız, F-I kızın yakasındaki kurdele, I-B kızın saçı, B-H kızın kemeri, H-J masanın tekerleği, J-G televizyonun altındaki şekil, G-L çocuğun saçı.

KUP: Şekil iki numaralı küpün açılmış biçimidir.

BISIKLET: 1. Sağ tutma yeri, 2. sol pedal, 3. arka tekerleğin çemberi.

8 FARK: 1.Soldaki kütük, 2. ağacın sağ dalı, 3. adamın şapkası, 4. balta, 5. soldaki ağacın kıvrımları, 6. ağacın önündeki çizgi, 7. sağdaki kütüğün çizgileri, 8. adamın bacağının kıvrımı.

DUVARCI: 15 tuğla ile boşluk dolar.

GOLGELER: L- Bisiklet, B- Motorsiklet, C- Bilyalı kızak.

RESİMLER: İki resim arasındaki farkları bulabilir misiniz?

Noktaları birleştirin bakalım ortaya ne çıkacak?

Copyright. Dargaud Editeur-Milliyet Çocuk

KAHROLSUN! KURŞUN BİTTİ!
MAXİ! VUR ONU! TABANCALARI BOŞALDI! GA-BUK OL!
VAY CANINA POS-TU DELDİRDİK! BÖYLE HIZLI ADAM GÖRMEDİM!
BAOU!
GEBERT-TİM!
İNANILIR ŞEY DEĞİL! DAHA BİZ TABANCALARIMIZI ÇEK-MEDEN ROSENKOFF İKİ TABANCASINI DA ÜSTÜ-MÜZE BOŞALTTI
SERİF VE İKİ ADAMI ÖLDÜ-LER. CHARLEY İSE KÖTÜ DU-RUMDA.

OSBORN KAÇMAYI BAŞARDI MI?
BEN OTELİN ARKASINDAYDIM, OSBORN ASKERLER VE ŞERİFİN DİĞER YARDIMCISI İLE KARŞILAŞTI. TABANCASINA SARILMAK İSTEDİ VE ÖLDÜ.
ÇOK AĞIR MI DOKTOR? SANKİ KARNIMI KÖPEKLER KEMİRİYOR.
PÖF... ÖYLE NAZİK OLMA ASKER... BİR PARÇA ETİN KOPMUŞ O KADAR, ŞANSIN VARMIŞ. İKİ SANTİM DAHA SAĞA GİTMİŞ OLSAYDI ÖLÜRDÜN!
HARİKAYDINIZ, MAXİ.
ÖYLE Mİ? NE İYİ!
HEY ARKADAŞ, VİRGİNİA CİTY'LİLERE NE OLDU BÖYLE? SABAHTAN BERİ KOŞUŞTURUYORLAR! BİR OLAY MI VAR?
?
SON OLANLARI BİLMİYOR MUSUNUZ? DOĞUDA YENİDEN ALTIN BULUNDU!
SÖYLENDİĞİNE GÖRE, ORADA TONLARCA ALTIN VARMIŞ... KAYA GİBİ PARÇALAR. ESKİ BİR EFSANEYE GÖRE KIZILDERİLİLER ORAYA "BEYAZ KADIN" MADENİ DERLERMİŞ.
Son

GELECEK SAYIMIZDAN BAŞLAYARAK

Lewis Carroll'un ünlü klasiği

ALİS HARİKALAR ÜLKESİNDE

BAŞTAN SONA İLGİYLE OKUYACAĞINIZ YEPYENİ BİR ÇİZGİ-ROMAN

Dahiler de Öğrenciydi

MUSTAFA KEMAL ATATÜRK

YURDUMUZU düşmanlardan kurtarıp Cumhuriyet'i kuran **Mustafa Kemal Atatürk,** olağanüstü kişiliğiyle çağına örnek olmuş bir devlet adamıdır. Onun dehası öğrencilik yıllarında ortaya çıktı, başta öğretmenleri olmak üzere onu tanıyanları şaşkına çevirdi. Şimdi çok özetle bu yılları sunalım.

Mahalle Mektebi ve Şemsi Efendi Okulu

Mustafa, Selânik kentinin Müslüman bölgesindeki Ahmet Subaşı Mahallesinde Gümrük Muhafaza memurluğundan ayrılma kereste ticareti yapan **Ali Rıza Efendi** ile **Zübeyde Hanım**'ın çocuğu olarak doğdu. Daha önce dünyaya gelen **Fatma, Ömer,** ve **Ahmet** adlı kardeşleri yaşamamışlardı. **Mustafa** bu nedenle kıvançla karşılandı, gözetimle büyütüldü. Okul sorunu altı yaşına bastığı yıl ortaya çıktı. Baba ile anne arasındaki görüş farkı nedeniyle kısa süreli bir anlaşmızlığa girildi. Ama sonunda babanın yerinde bir çözüm biçimiyle sona erdi. **Mustafa,** geleneklere ve törelere uygun bir törenle "mahalle mektebi"ne başlatıldı. İki yıl sonra ordan alınarak, çağdaş eğitim yapan **Şemsi Efendi** okuluna verildi. **Mustafa** bu okulda zekâsı ve çalışkanlığı ile hemen göze çarptı, başarılı bir öğrenci oldu. Ancak son sınıfta babasının işlerinin kötü gitmesi üzerine hastalanıp ölüşü, Mustafa'yı güç durumda bıraktı, diploma alamadan okuldan ayrılmak zorunda kaldı.

Zübeyde Hanım için Selânik yöresinde Langaza'da **Rapla Çiftliği** kâhyalığı yapmakta olan dayısı Hüseyin Ağa'nın yanına sığınmaktan başka çıkar yol yoktu. Çocuklarını alarak çiftlikte küçük bir eve yerleşti. Mustafa'nın öğrenimi yarım kalmış, küçük kardeşi **Makbule** ile tarladaki kargaları kovalamakla görevlendirilmişti. Ne var ki, bu durum sürüp gidemezdi, Mustafa'nın öğrenimi için bir çare bulunmalıydı. Sonuçta onun Selânik'te bulunan **Hatice** adlı halasına gönderilerek okulu sürdürmesi kararlaştı, **"Mülkiye Rüştiyesi"**ne yazdırıldı.

Rüştiyeler (ortaokul) "mülki" ve "askeri" olmak üzere iki türdü. Mustafa, hiç sevmediği "mülkî rüştiye"ye gönderildi. Bu isteksiz öğrenim uzun sürmedi. Bir arkadaşıyla kavga ederken gören Kaymak Hafız adlı din öğretmeni, kabahatli sandığı Mustafa'yı öylesine dövdü ki, onun bir daha bu okula gitmesini olanaksız kıldı.

Mustafa okulsuz kalamazdı. Çok küçük yaşlardan düşlediği subaylık mesleğinin yolunu açacak tek çare olan **"Askeri Rüştiye"** sınavlarını çok iyi dereceyle kazandı. Annesinden gizli katılmıştı. Mustafa üniformasıyla ağırbaşlı, onurlu bir küçük askerdi. Annesi bu giysiyle görünce gözyaşlarıyla bağrına bastı.

Öğretmenleri onu hemen sevmişlerdi. Bunlar arasında özellikle matematik öğretmeni **Yüzbaşı Mustafa,** Fransızca öğretmeni **Yüzbaşı Naki** ve jimnastik öğretmeni **Teğmen Hasip,** bu zeki ve çalışkan çocuğa özel ilgi gösteriyorlardı. Matematik öğretmeni ona bir gün yaşamı boyunca taşıyacağı, dünyanın belleyeceği **"Kemal"** adını armağan etti. **"Oğlum senin adın Mustafa, benim de öyle. Aramızda bir ayrışım olsun, seni bundan böyle Mustafa Kemal adıyla çağıracağım..."** demişti.

Mustafa Kemal, sınıflarının çavuşuydu, en iyi notları alanlar arasındaydı.

Manastır Askeri İdadi'si

Öğretmenlerinin öğüdüyle **Manastır Askeri İdadi**'sinin sınavlarına girdi. Kazanarak parasız yatılı okuma hakkı elde etti. Böylece eğitim sorununu çözümledi.

Mustafa Kemal, buradaki eğitim yılları boyunca sınıflarının en iyi öğrencileri arasındaydı. Öte yandan siyasal uyanış içindeydi. Vatanın içinde bulunduğu çok acı ortamı kafasında biçimlendirmeye başladı. Bunda zaferle biten 1897 Türk-Yunan Savaşı'nın ve askerlikten ayrılıp siyasete atılan arkadaşı **Ömer Naci**'nin etkisi vardı. **Ömer Naci** aracılığıyla **Namık Kemal**'i tanıdı, ondan vatan coşkusunu tattı. Fransızca öğrenerek düsünce ufkunu genişletti.

İstanbul Harbiye Mektebi

13 Mart 1899 gününden başlayarak Mustafa Kemal'i **İstanubl Harbiye Mektebi**'nin öğrencisi olarak görürüz. Burası ona vatan ve özgürlük duygularını geliştirdiği bir yuva oldu. Ancak birinci sınıfta bazı nedenler yüzünden başarılı değildi. Yeni geldiği büyük kent ortamı ve değişik çevreler bu kısa süren sarsıntının baş nedenleriydi. Ama kendisini kısa sürede toplayıp, okulu 459 öğrenci arasında **sekizincilikle** bitirdi.

Erkânı Harbiye Mektebi

Bu okul da ötekiler gibi parlak bir başarıyla sona erdi. Genç teğmen olarak okulda öğretmenlerine zeki sorular soran, çalışkan bir öğrenciydi. Ayrıca siyasal eylemlere girerek gizli bir okul gazetesi çıkardı. Saray'a jurnal edildiyse de örtbas edildi. Ve Mustafa Kemal, 37 arkadaşı arasında **beşinci** olarak **Harp Akademisi**'ni bitirdi. Şam'a gönderilen **Yüzbaşı Mustafa Kemal,** destansı yaşamına, okul-öğrencilik yıllarını noktalayarak, burada başladı...

Bu sizin sayfanız. Resimlerinizi, karikatürlerinizi, şiirlerinizi bekliyoruz.

HATIRLAMAK

Hayatımın en verimli çağlarında
Ağaçlar çiçek açmaya başladığında,
Dostluğu aradım, ona ulaştım
Kardeşliği aradım, ona ulaştım.
Sevgiyi aradım, ona ulaştım
Ağaçların hışıltısı, kuşların cıvıltısıyla
Annemin küçükken söylediği ninnileri hatırladım
Geçmişe döndüm, o kadar senedir yaşadığım
Çocukluğumu aradım, onu hatırladım

Ninnileri aradım, onu duydum
Yeşili aradım, onu gördüm
Dostluğu, kardeşliği, sevgiyi bulduğum
Şu bahar günlerinde
Çocukluğumu hatırladım.
Ninnileri duydum
Yeşili gördüm
Seviye, kardeşliğe, dostluğa ulaştım.
Bunları hiç unutmayacaktım
Nasıl unutabilirdim.
Çocukken söylediğim sözü hatırladım.

Unutmak için, hatırlamamak lazım
Ben ise her şeyi hatırlamaktayım.

Rafet ÖZSARAY

ADA VE DENİZ

Adayla deniz arkadaş,
Sahilde beraber sarmaş dolaş
Martılar eşlik eder onlara,
Güneş hükmeder doğaya

Gündüz veda ederken geceye,
Deniz giyer altın bir elbise
Sessizlik hâkimken doğaya
Palmiyeler bekçidirler Adaya.

Kubilay DİNLER

YOK

Deniz yaslanmış kayalara
Derdini döküyor yosunlu taşlara
Rüzgârsa teselli veriyor dalgalara
Bizi teselli eden bile yok

Bülbül konmuş gül dalına
Okuyor en güzel şarkılarını ona
Gül ise dinliyor dolarcasına
Bizi dinleyen bile yok.

Figen YILMAZ

TAŞITLAR

Sağdan soldan geliyor
Çok da hızlı gidiyor.
Yeşil yanınca geçiyor
Kırmızı yanınca duruyor.
Kurallara uyuyor
Işıklara bakıyor
Kırmızı yanınca duruyor
İnsanlara geç diyor.

Dilara GÖRENER

GÜZEL ORMAN

Kuşlar cıvıldar
Çiçekler açar
Hayvanlar doyar
Güzel ormanda.

Ağaçlar büyür
Piknik yapılır.
Çiçek toplanır
Güzel ormanda.

OYA DİL

MEKTUP ARKADAŞI

Türkiyenin her köşesinden arkadaşlar edinmek isteyen okurlarımız, bu köşeden yararlanabilirler.

BÜLENT ÖZHORASAN: 13 yaşındayım. Orta bire gidiyorum. Başlıca meraklarım pul biriktirmek, bisiklete binmek, kitap okumaktır. Yaşıtım olanlarla yazışmak istiyorum. Adres: Büyükcami Mah. Kocabey Sok. No: 16 BOLU.

GÜLŞEN ÇULHAOĞLU: 13 yaşındayım. Orta üçüncü sınıf öğrencisiyim. Özel zevklerim arasında peçete koleksiyonu yapmak ve kitap okumak başta gelir. Yaşıtım olan arkadaşlarla yazışmak istiyorum. Adres: Eğridir Kemik Hastalıkları Hastanesi Lojmanları Kat: 2 No: 3 Eğridir-ISPARTA.

ERDAL KAHYA: 12 yaşındayım, orta ikinci sınıfa gidiyorum. Özel zevklerim kitap okumak ve müzik dinlemektir. Yaşıtım olanlarla yazışmak istiyorum. Adres: Mestanzade Mah. 379. Sok. No: 6/6 ADANA.

FATOŞ YILMAZ: 13 yaşındayım, orta ikiye gidiyorum. Özel zevklerim, müzik dinlemek, dans etmek, şiir yazmak, kitap okumak, kart koleksiyonu yapmaktır. Yaşıtım olanlarla yazışmak istiyorum. Adres: Deprem-Memur Evleri 4. Sok. 10. Blok No: 5/2 BURDUR.

ERCÜMENT SONER: 12 yaşındayım. Orta bire gidiyorum. Özel meraklarımın arasında pul ve kartpostal koleksiyonu yapmak gelir. Yaşıtım olanlarla yazışmak istiyorum. Adres: Ş. Karaduman Cad. 9032. Sok. No: 5 D: 12 Yeşilyurt-İZMİR.

SEVİLCAN BİLGİN: 13 yaşında orta ikiye gidiyorum. Özel meraklarım, müzik dinlemek, peçete, pul ve kart kolleksiyonu yapmaktır. Yaşıtım olan kız veya erkek arkadaşlarımla yazışmak istiyorum. Adres: İsmet Paşa Cad. Murat Paşa Mah. Garan Apt. P.K. 7 ERZURUM.

NEVAL AKSOYLU: 14 yaşındayım. Orta ikiye gidiyorum. Cimlastik yapar, basketbol ve saha tenisi oynarım. Müzik dinlemek ve piyano çalmak özel zevklerim arasındadır. Yaşıtım olanlarla yazışmak istiyorum. Adres: Deliklitaş Mah. Hamidiye Sok. Köşem Apt. No: 2/3 ESKİŞEHİR.

İLKER ÖZDEMİR: 11 yaşındayım. İlkokul sona gidiyorum. Kitap okumayı, satranç ve dama oynamayı seviyorum. Yaşıtım olan arkadaşlarımla yazışmak istiyorum. Adres: Vergi Dairesi Lojman Kat: 4 BİLECİK.

VATANIM

Bu doğan güneş
Yeşeren fidan
Açan bir gül
Okuyan bir çocuk
Senin için vatanım
Dön bir bak gerine
Fatihlere, Mehmetlere
Senin için savaşan
Erlere, gazilere
Toprağın karış karış
Şehit kanları ile
Yoğrulmuş senin
Akansu barış
Doğan güneş güç
Yeşeren fidan çocukların
TÜRKİYE
Vatanım olmuş

Çağla SUNAY

BİR FIKRA

HİZMETLİNİN İŞİNE BAK!

Okul hizmetlisi İdris Efendi sınıfı temizliyordu. Çöp kutusuna birtakım kâğıtları buruşturup attığını gören öğretmen heyecanla sordu:

"Ne yapıyorsun İdris Efendi? Çöp kutusuna attığın o kâğıtları masanın üstünden mi aldın yoksa?"

Her zamanki saflığı ile şu cevabı verdi hizmetli:

"Evet efendim! Fakat korkmayın, hiç birisi temiz değil... Hepsi baştan aşağı karalanmış. Hiç temiz kâğıtlara dokunur muyum?"

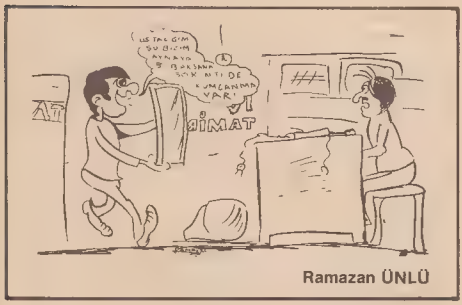

Ramazan ÜNLÜ

BİR ÖYKÜ

CİVCİV

Ben, küçük bir civcivdim. Anamız bizi kanatları altına alır ısıtır, korurdu.

Anamız bizi bir gün ormana gezintiye götürdü. değişik yeri incelemeye koyuldum. Anamın "Gıt, gıt" sesini duymaz oldum. Kardeşlerimin sesini hiç alamıyordum. Korkmaya başlamıştım. Sessizce yürüdüm, yürüdüm.

Artık, kaybolmuştum. Korumasızdım. Yabancısı olduğum bir yerdeydim. Ne yapacağımı kestiremez durumdaydım. Anam, kardeşlerim yokluğumu anlamış olmalıydılar, diyordum. İyice de yorulmuştum. Öyle de susamıştım ki.

Anamın öğütlerini anımsadım birden. Ormanda güzelliğine doyum olmayan bir gölden söz etmişti.

Gölün kıyısındaydım. Bir anlık korkuyu unuttum. Düş kurmaya başladım. Burada yaşamak, doğanın güzelliklerinden yararlanmak, çok güzel olmalıydı. Ilk işim su içmek olduğunu bile unutmuştum. Eğildim, ayağımın altındaki solucanı suya düşerken gördüm. Bir anda kendimi suyun içinde buldum. Komşu kümesteki ördek arkadaşın anlattıklarını anımsadım. Yüzme konusunda neler de biliyormuş meğer. Onun bana anlattıklarını bir bir uyguladım. Yüzmenin tadına doymuyordum. Su o kadar güzeldi ki, kendimi suda görünce daha bir coştum. Beni izleyen biri varmış gibi geliyordu bana. Yüzdüm de yüzdüm.

Ben suyun yüzündeydim. Suyun içinde başka, bilmediğim canlılarda vardı. İşte, o an, içim sızladı. Ah!... Şimdi anam, kardeşlerim yanımda olsaydı... Benimle öğünürlerdi: "Ne kadar da güzel yüzüyor" derlerdi. Oysa, şimdi onlar bana kızgın ve beni arıyor olmalıydılar. İçimi yeniden korku ve yalnızlık kapladı.

Zamanın nasıl geçtiğini anlayamadım. Akşam oldu. Uyumuş kalmıştım.

Birtakım seslerden uyandım. Yabancısı olduğum sesler değildi. "Civciv, civ" ve Guruk! Guruk! Sesleri bana iyice yaklaştı. Gurk! Guruklardan anamın çok kızdığı belliydi.

Anamdan ve kardeşlerimden özür diledim. Anam beni kanatları altına aldı. Bu davranışıyla beni bağışladığı anlaşılıyordu. "Bir daha olmasın" dedi.

Betül DURAN

OKULA GİDİYORUM

Bir sabah uyandım
Okula gideceğim.
Bilmece dünyanın
Sırrını çözeceğim.

Kara kara yazılar
Canlanıyor gözümde
Peri kızı, masal dağı
Hayalimde düşümde.
Parmakçocuk, keloğlan
Bakın devler peşinde.
Az gittik, uz gittik,
Dere tepe düz gittik
Düşlerle, özlemlerle
Birçok kitap devirdik.

Çiçeklerden, kuşlardan
Çocuklardan, düşlerden
Oyundan, eğlenceden
Oluşuyor kitaplar.
Buluştan, gelişmeden
İnsandan, özleminden
Yaşanası dünyadan
Oluşuyor kitaplar.

Bir sabah kalkacağım
Güneşe bakacağım.
Yaşamın lezzetinin
Tadına varacağım.
Ve kalemim elimde
Ve barışın
Ve mutluluğun
Ve gülümseyen insanın
Öyküsünü yazacağım.

Konur KIVRAK

Yeşim ERGÜDENLER

ALTIN HIRSIZLARI
—1—

BÖLÜM BİR

JOE Brook bütün gününü Daily News gazetesinin merkezinde geçirmiş, o bürosunda beklerken gazetenin New York'taki muhabiri ona büyük altın soygunuyla ilgili haberler iletmişti. Joe, yazılarını bu şekilde hazırlamaktan hiç hoşlanmaz, masa başında oturmaktan da nefret ederdi.

Soygunla ilgili ilk haber Fleet Sokağı'na ulaştığında genç gazeteci Yazı İşleri Müdürü Dick Clegg'i görmeye gitti.

"Beni New York'a gönder Dick," dedi. "Hemen şimdi."

Ama, isteği reddedilmiş, bu da Joe'yu çok sinirlendirmişti. Birçok insan Daily News'u yalnızca Joe'nun yazılarını okumak için alıyordu. Onun gördüklerini görmek bu güne kadar İngiltere'de başka hiçbir gazeteciye nasip olmamıştı. Joe zaman zaman birçok ülkenin emniyet örgütüne yardımcı olmuş, bu yüzden başı birçok kez belaya girmişti. New York'ta itfaiyeciler onu yanan bir gökdelenden kurtarmışlar, Bengal'de yerliler bir filin ayaklarının altında ezilmesini son anda engelleyebilmişlerdi. Yine de Joe Brook, esaslı bir yazı söz konusu olduğunda tehlikeye atılmaktan hiç çekinmezdi.

Genç gazeteci o akşam evine geldiğinde hâlâ sinirliydi. Kensington'daki rahat dairesine girdiğinde duvarlarda asılı duran resimlere göz attı. İçlerinde hayranlarına ait birçok fotoğraf vardı. Örneğin ünlü film yıldızı Danielle Merveille; Joe onu son anda zehirli bir yılanın saldırısından kurtarmıştı. Duvarlarda ayrıca birçok ünlü suçlunun fotoğrafı da vardı. Polis onları genç gazetecinin yardımıyla yakalayabilmişti.

Joe, şimdi bunlara altın soyguncularınınkini de eklemek istiyordu. Pencereden dışarı baktı. Hava nemli ve soğuktu. Bardaktan boşanırcasına da yağmur yağıyordu. İngiltere'de ocak ayı! "Oysa şu anda Louisiana'da güneşleniyor olabilirdim." diye düşündü. Bardağına içki koyup, koltuğuna oturdu ve radyoyu açtı. "Saat altı." dedi spikerin tanıdık sesi. "Şimdi haberler, Altın soygunu". Joe, homurdanarak radyonun düğmesini çevirdi. Tam o sırada telefon çalmaya başlamıştı. Heyecanla yerinden kalkıp koştu.

"Ben Bob Slattery," dedi bir ses. "Seni görmeliyim Joe. Şu anda Londra Havaalanı'ndayım. Az sonra orada olurum."

Bob Slattery, Joe'nun eski arkadaşlarından biriydi. Bir köprü-inşaat şirketinde çalışıyor ve işi gereği sık sık yolculuk yapıyordu. Henüz iki hafta önce Joe'ya New Orleans'tan bir kart atmıştı. Kartında "Güneylilerin güzel yemekleri ve nezaketinden" söz ediyordu. Ama herhangi bir tehlike ya da sorunla karşı karşıya olduğundan hiç bahsetmemişti. Genç gazeteci iyi bir yazının kokusunu duymaya başlamış ve çok heyecanlanmıştı.

YARIM saat kadar sonra Bob Slattery, bir taksinin içinde evin önünde belirmişti. Joe hemen bir şeylerin yolunda olmadığını fark etti. Bob bir "Merhaba" bile demeden bavulunu yere bırakıp pencereye doğru gitti ve büyük bir dikkatle perdeleri araladı.

Eliyle sokağı göstererek, "Bak Joe," dedi. "Şu arabayı, senin Aston Martin'inin arkasına parkedilmiş Jaguarı görüyor musun? İşte o, havaalanından buraya kadar benim taksimi izledi."

"Sürücünün kim olduğunu biliyor musun?" diye sordu Joe.

"Sanırım evet." Bob bir sigara alıp yaktı. Arkadaşının elinin titrediği genç gazetecinin gözünden kaçmamıştı.

"Altın soyguncuları çetesinden biri." diye devam etti Bob.

"Ne!"

"Kesin bir şey söyleyemem elbette. ama iki gün önce New Orleans'ta garip bir şey buldum. O andan beri de birisi bir gölge gibi izliyor beni."

"İki gün önce-altın soygunundan bir önceki gün mü yani?" diye haykırdı Joe. "Adamı, Jaguar'ın içindeki adamı tanıyabilir misin?"

"Hayır. Yüzünü hiç görmedim. Buna fırsat vermeyecek kadar zeki biri. Ama sanırım iki ya da üç kişiler ve hepsinin de silahı var. İtiraf edeyim Joe, pek sık korkmam, ama şimdi korkuyorum."

"Bir içki al."

Bob bardağını viskiyle doldurdu. Yarısını bir dikişte boşalttıktan sonra bavulunu alıp kapağını açtı ve içinden metalden küçük bir nesne çıkartıp Joe'ya uzattı.

"İstedikleri şey bu işte."

"Empire State Building"in bir modeli." diye mırıldandı genç gazeteci şaşkınlık içinde.

Joe dikkatle baktı. Nikelle kaplanmış heykelcik oldukça küçük ama son derece ağırdı. Nikel kaplamanın altındaki sarı metal ise pırıl pırıl parlıyordu.

"Altın!" diye haykırdı genç gazeteci.

"Evet, altın. Jaguar'daki dostlarımız ise onu geri istiyorlar. İşte artık her şeyi biliyorsun."

Bir gazetenin yazışleri bölümünden görünümü...

JOE, pencereye gidip perdelerin arasından baktı. Jaguar halâ oradaydı. Sürücüsü görünmüyordu. Acaba gangsterler hâlâ arabanın içinde miydiler, yoksa yolun yakınındaki bahçelerin kuytu köşelerinde mi saklanıyorlardı? Joe, bardağına içki koyduktan sonra arkadaşının yanına oturdu. Empire State Building'in modeli önlerindeki masanın üzerinde duruyordu. Genç gazeteci uzun uzun baktı ona.

"Onu nerede buldun, Bob?"

"Fransız mahallesinde. O eski dar sokaklarda yürüyordum ki yolun kenarında duran parlak bir cisim gözüme ilişti. Durup onu yerden aldım. Bulmuş olduğum şey şu anda karşında duruyor Joe."

"Ve altından yapılmış olduğunu hemen fark ettin, değil mi?"

"Evet, metaller hakkında oldukça çok şey bilirim. Üzerindeki nikeli biraz ovunca hayretten donakaldım. Bir polis memuru yanıma gelip bir terslik olup olmadığını sordu. Ona modeli gösterdim ve 'sanırım altından yapılmış' dedim. Güldü ve: 'Genellikle sokaklarda altına rastlanmaz.' diye karşılık verdi. 'Ama eğer emin olmak istiyorsan bunu karşıdaki kuyumcuya götürüver."

"Kuyumcu da senin gibi mi düşünüyordu?"

"Hayır. Bir göz attıktan sonra modelin nikelle kaplanmış pirinçten yapıldığını söyledi. Şaşkınlık içinde yüzüne baktım. Rengi solmuştu ve titriyordu! 'O halde bunu başka bir kuyumcuya götürmem gerekecek.' dedim ve modeli aldım. Tam oradan çıkmak üzereydim ki, beni geri çağırdı. 'Sana bunun için elli dolar verebilirim.' dedi. Polis memuru da benimle birlikte geri dönmüştü. 'Elli dolar mı!' diye haykırdı. 'Bu çok para.' 'Bunları toplayan bir tanıdığım var.' diye açıklamaya çalıştı. kuyumcu."

"Önerisini reddettiğin zaman ne yaptı?"

"Eli derhal cebine uzandı. Eminim silahı vardı. Ama polis memuru orada olduğu için çıkaramadı."

"O adamı bir daha görsen tanır mıydın?"

"Hayır, sanmıyorum. Yalnızca Fransız şivesiyle konuştuğunu hatırlıyorum."

"Bu ne Orleans'ta çok garip bir şey sayılmaz. Ya dükkân? Onun yerini hatırlayabilir misin?"

"Dükkân mı? Evet, onu hatırlayabilirim. Çok tuhaf bir yerdi. Kapıda hiçbir ad yok, içerisi de eski ve pisti. Satılık mallar çok az kutuların içi de çoğunlukla boş ve tozla kaplıydı. Arka odalardan makine yağı kokusu geliyordu. Avluyu göremiyordum. Çünkü yan pencerenin önünde kalın bir perde asılıydı?"

Joe uzun uzun baktı...

"Polis memuruna herhangi bir şey söylemedin mi?"

"Hayır. Zaten hiçbir şeyin farkına varmadı. Kuyumcudan çıktığımızda bir baseball maçından bahsediyordu. Ben gene de dükkânın arkasından gelen sesleri duyabiliyordum. İçeridekilerin endişelendikleri belliydi. Daha sonra, polis memuru gittiğinde arkama baktım ve kapıdan çıkıp sokağın öbür tarafına doğru koşmaya başlayan birini gördüm. O andan beri de beni birilerinin takip etmekte olduğundan eminim."

"Ve polise hiçbir şey söylemedin, öyle mi?" diye haykırdı Joe.

"Zaman yoktu. Bir taksiye atlayıp önce otelime sonra da havaalanına gittim. New Orleans'ta kalıp kendimi gangsterlere öldürtmeye hiç niyetim yoktu."

"Altın soygununu ne zaman öğrendin?"

"Bu akşam Londra Havaalanı'na vardığımda. Senin News'ta çıkan yazını okudum."

"O halde neden hemen Skotland Yard'a gitmedin?"

Bob Slattery viskisini bitirdi ve Joe'nun gözlerinin içine baktı.

"Sen olsaydın gider miydin Joe? Eminim ki gitmezdin. Eğer Skotland Yard'a gitmiş olsaydım 'gölgem' bunu hemen fark edecekti. O zaman da saklanacak ve biz bütün kozumuzu yitirmiş olacaktık. Oysa şimdi onu ve çetenin diğer elemanlarını yakalayabiliriz. İkimiz birlikte."

Joe yerinden fırladı. Gözleri parlıyordu.

"Şimdi nereye gideceksin Bob?"

"Pall Mall'daki kulübüme."

"Bir taksi çağıracağım. Sen en iyisimi mi bir süre orada kal. Ben de senin gölgeni izleyeceğim. Eğer yarın sabah dokuza kadar benden bir haber alamazsan Skotland Yard'ı ara."

BÖLÜM İKİ

TAKSİ yedi buçukta geldi ve şoför arabadan inip kapının zilini çaldı. Joe pencereden dışarı baktı.

"Biraz bekle Bob. Iki polis memuru görüyorum. Onlar evin önünden geçerlerken sen taksiye binersin. O zaman Jaguar'daki dostlarımız bir şey yapmaya cesaret edemezler."

Iki dakika kadar sonra polisler kapının önünden geçiyorlardı. Bob hızla dışarı çıkıp taksiye bindi. Joe az sonra arabanın uzaklaştığını duydu. Tam o sırada taksinin ardından bir araba daha harekete geçti. Kuşkusuz Jaguar'dı bu. Genç gazeteci birkaç saniye bekledi. Bob'ın gölgesi tarafından görülmek istemiyordu. En sonunda kapıyı açtığında Jaguar yolun sonundaki köşede gözden kaybolmak üzereydi.

Joe yol boyunca uzanan karanlık bahçelere baktı. Ağaçların arasında hiçbir şey göremiyor ve yağmurun sesinden başka hiçbir ses duymuyordu. Aston Martin'ine bindi ve West End tarafına doğru yola çıktı. Arkasına baktı. Hiçbir araba onu takip etmiyordu. Arabasını Piccadilly yakınlarında bir ara sokağa bıraktı ve Pall Mall'e doğru yürümeye başladı. Jaguar kulübün ön kapısının yalnızca on metre kadar uzağına park edilmişti. Joe arabanın içinde üç kişi olduğunu gördü.

Yağmur yağmaya devam ediyordu. Genç gazeteci kulübün kapısının birkaç metre ötesinde gizlendi. Cebinden piposunu çıkarıp içini çok sevdiği sert siyah tütünle doldurdu.

SÜRECEK

CİMÇİME

PİRE İÇİN YORGAN YAKMAK

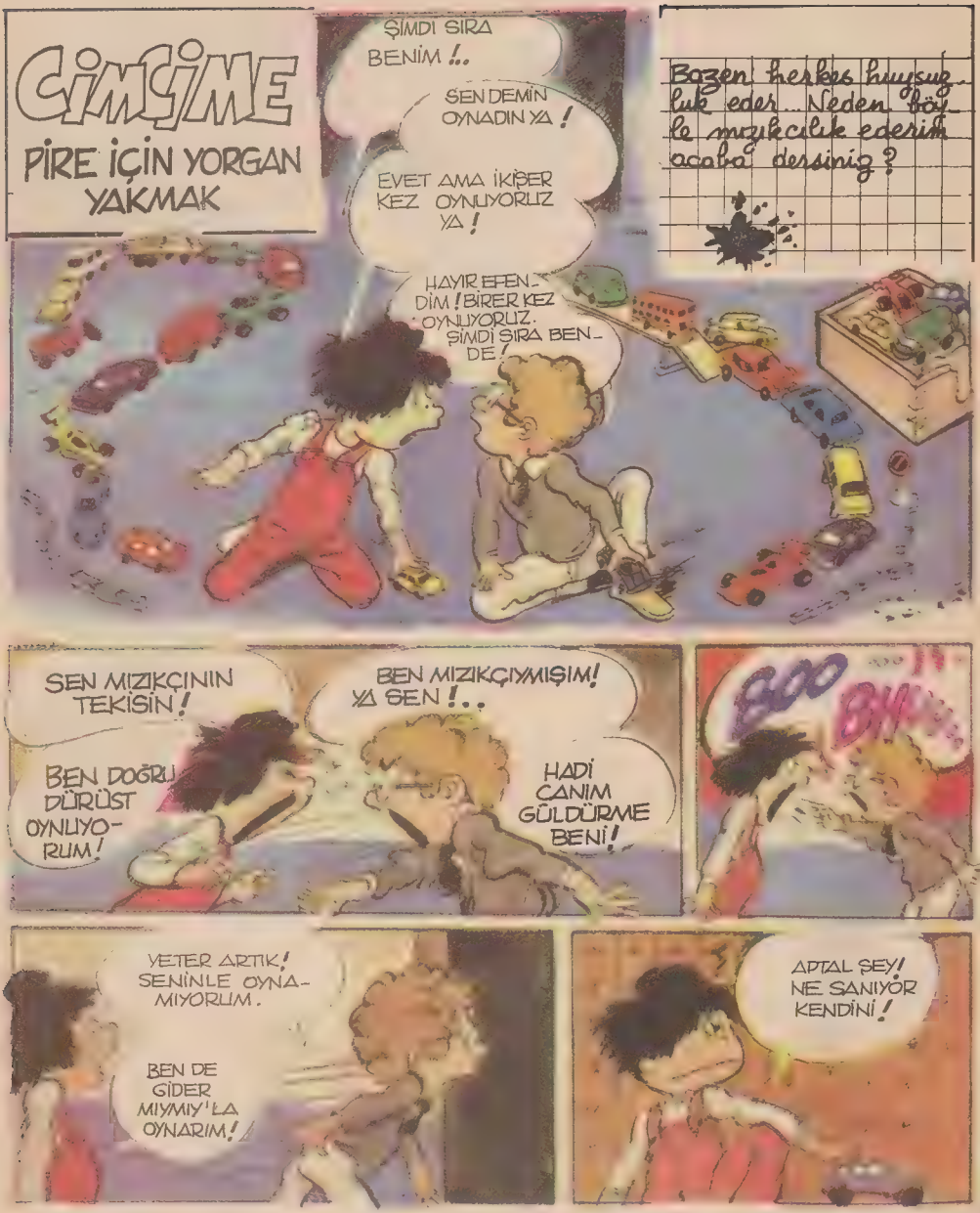

Copyright © Nidasio - ONK - Milliyet Çocuk

MIYMIY EVDEDİR İNŞALLAH!
EVDE YOK KIZIM. BÜYÜKANNE - SİNİ GÖRMEYE GİTTİ...
MIYMIY'IN BİR ARKADAŞI OLACAKTI...
SİZE GELEMEM. OTURUP EV ÖDEVLERİNİ BİTİRMELİYİM.
BİZİM SINIFTAKİ ÇOCUKLARDAN BİRİ... ARSADA TOP OYNUYOR...
BİZE GİDİP OTOMOBİLLERLE OYNAYALIM MI?
GELEMEM. GÖRMÜYOR MUSUN, ISINMA HAREKETİ YAPIYORUM. BİRAZDAN MAÇA GİDECEĞİM..
BU DURUMDA SEVİMSİZ YEĞENİMLE BİLE OYNAMAYA RAZIYIM. AMA, NE YAZIK Kİ KİLOMETRELERCE UZAKTA OTURUYOR.

BEN DE GİDİP KOMŞUNUN BEBEĞİYLE OYNARIM...
MİNİK BEBEK! NEREDESİN? BEN GELDİM..!
PAAM!
N'APIYORSUN!
CIMCIME ABLA!...
PAV! PAV! SENİ VURDUM!
ÇEK ŞUNU YÜZÜMDEN!
SÖYLE, ÖLDÜN MÜ?
PEKİ ÖLDÜM! UFF!
DİNLESENE! BENİMLE OTOMOBİLCİLİK OYNAMAYI İSTER MİSİN?
BEN ONLARI KIRMAYI SEVİYORUM!
İYİ! OYLEYSE SENİNLE BİRKAÇ YIL SONRA OYNARIZ...
NEDEN ŞİMDİ DEĞİL?
TEK BAŞINA OYNAMANIN HİÇ ZEVKİ YOK!

TELEVİZYONDA DA BİR ŞEY YOK!
KEŞKE GÖZLÜKLÜYLE KAVGA ETME SEYDİM...
NE GÜZEL OYNUYORDUK...
NASIL DA ARABALARI YARIŞTIRIYORDUK...
BELKİ DE KIZGINLIĞI GEÇMİŞTİR...
GİDİP ŞUNA BİR BAKAYIM...
BANA MIZIKÇI DEDİ... HOŞ BEN DE ONA DEDİM YA...
GİDİP ONA "SIRAMI SANA VERECEĞİM" DİYECEĞİM...
MERDİVENLERDEN İNERKEN, KİMİNLE KARŞILAŞTIM BİLİN: GÖZLÜKLÜYLE!
SOKAĞIN ORTASINDA YÜZYÜZE GELDİK...
İSTİYORSAN, BENİM SIRAMI AL! MIZIKÇI, SEN DE!..
EH EH EH EH!

İlk robotu, Çek yazar Karel Çapek yaratmıştı

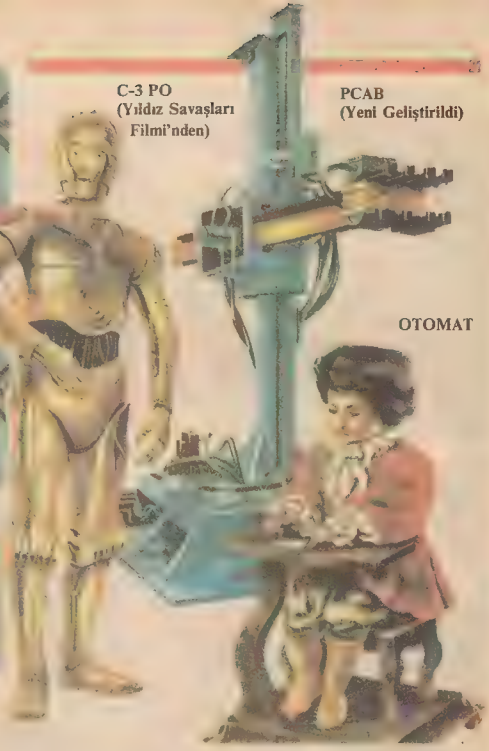

BİLİM ve YAŞAM

Geleceğin İnsan Dostları

ROBOTLAR

HEMEN hemen hepiniz, içinde robotların yer aldığı oyunlar oynamışsınızdır; arkadaşlarınızla robotlar hakkında tartışmış, robotlara ilişkin düşler kurmuşsunuzdur. Önümüzdeki yıllardaysa, robotlar daha da girecek yaşantımıza; örneğin sizin çocuklarınız, belki de düş kurmakla kalmayıp, robotlarla arkadaşlık etme olanağını bile bulacak... Çok uzağa gitmeye gerek yok. Robotların daha şimdiden endüstride kullanılmakta olduğunu biliyoruz. Peki, geleceğin bu **"insan dostu"**nu yeterince tanıyor muyuz acaba?

Robot deyince, çoğumuzun kafasında, dış görünüş bakımından insana benzeyen makineler canlanır; metal gövdesiyle şövalye zırhlarını andıran, göz çukurlarında ışıklar yanan, güçlü, sert hareketler yapan yaratıklar sanırız robotları... Oysa bu ortak sanımızın yanlış olduğunu kabul etmek gerek. İnsan benzeri robot şimdilik yalnızca düş dünyasına ait; yalnızca öykülerde, filmlerde rastlanan bir varlık. Gerçek robotlarsa hiç mi hiç bu görünümde değil.

Robotlara ilişkin bu yanlış düşüncenin kaynağını bundan yüzyıllar öncesinde aramak gerek. daha 1700'lerde, tutkulu bir düşü varmış insanların: Cansız maddeye can vererek, kendilerine benzeyen, kendileri gibi hareket eden varlıklar, yani **"yapay insanlar"** yaratmak istemişler. Mekanik ustaları, tezgâhlarında en iyi insan kopyasını üretebilmek için birbirleriyle yarış edermiş. Yazı yazan, yürüyen, başını oynatan, mandolin çalan bebekler yapmışlar. Ancak **"otomat"** adı verilen bu bebekler, tıpkı bir saat gibi kurularak çalışır ve bir dizi tekdüze hareketin dışına çıkamazmış.

AMA insanoğlu tutkularından öyle kolay vazgeçer mi? Yüzyılımızda da robot çıkmış ortaya. Belki şaşıracaksınız ama, robotun yaratıcısı ne bir mekanik ustası, ne de bir bilim adamı: İlk robotu **Karel Çapek** adlı bir Çekoslovak yazar yaratmış. **Çapek,** gün gelip, insanların tüm ağır işlerini makinelere yaptıracaklarını iddia edecek kadar öngörü sahibiymiş ve daha 1922'de bunu konu edinen bir oyun yazmış. **Çepek'**in makineleri, insan görünümlü, metal bedenli, duygusuz yaratıklarmış. Yazar makinelerine bir de ad takmış: **"Robota".** Yani, Çek dilinden çevirecek olursak, "kölece çalışan"... Ve "kölece çalışanlar"ın, o zamandan bu zamana, yüzlerce öyküye, filme konu olduğunu biliyoruz.

Günümüzdeyse, insanüstü becerileriyle bizleri büyüleyen bu bilim-kurgu robotların yanı sıra, bir de gerçek robotlar var; yani Çapek'in düşleri gerçeğe dönüşüyor. O halde ilk sorumuzu biraz değiştirerek yineleyelim: Gerçek bir robot nedir ne değildir, acaba biliyor muyuz?..

Bu haftadan başlayarak, "Bilim ve Teknik" sayfamızı, "Bilim ve Yaşam" olarak, yeni bir biçime sokuyoruz sevgili okurlarımız.

ANSIZIN...
KRROOAA-AHAHA
BU DA NE? KİM GÜLÜYOR?
?
NE BİÇİM GÜLME BU? SANKİ BİRİSİNİ BOĞAZLIYORLAR.
KURBAĞA BU!
BU ÇIĞLIĞI ANCAK BÖYLE KORKUNÇ BİR YARATIK ÇIKARTABİLİR.
KIZI KURTARMALIYIZ. HADİ YÜRÜ!
TAM O SIRADA...
BU DA NEYİN NESİ?

BOB! BU DA NE?
ÜZERİMİZE DOĞRU GELİYOR, BİLL! NE OLDUĞUNU ŞİMDİ ANLARIZ.
ŞUNUN BAŞINA BAK!
GÖRÜYOR MUSUN?
EVET GÖRÜYORUM. SABİT BAKIŞLAR! İNSAN OLMADIĞI BİR GERÇEK.
KIZ KAYIĞA DOĞRU GİDİYOR. ONA ENGEL OLMALIYIZ.
GERİ DÖN! GERİ DÖN!
GENÇ KIZ BİR AN SENDELEDİ...
SAKİN OLUN! SİZE YARDIM ETMEK İSTEDİK.

HAYAKSİ ŞEYTAN!
??
HEY BOB!
?!?
KENDİNDEN GEÇTİ!..
BU VARTAYI İYİ ATLATTIK!
ALÇAK! ÖLDÜRECEKTİ BİZİ. ŞU HORTLAĞA HADDİNİ BİLDİREYİM.
KRRROO...AHAAAAA...
BOB BİR ANDA BU HAYALET KURBAĞANIN ÜZERİNE GELDİĞİNİ GÖRDÜ...

BU GENÇ KIZ, BU SAATTE BATAKLIKTA NE ARIYORDU ACABA?..

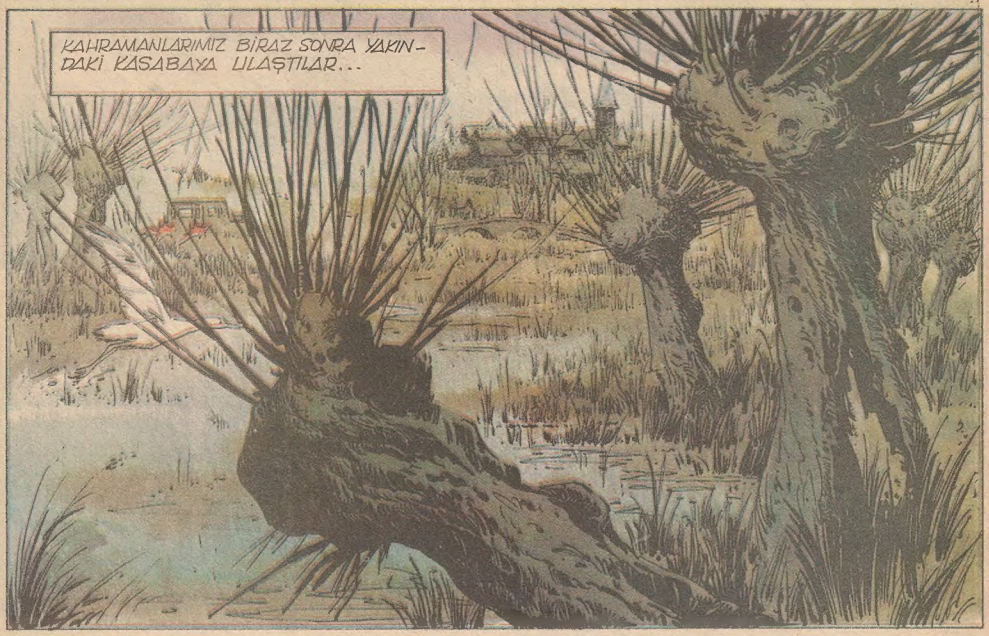

Sürecek

BÜTÜN KÜÇÜK YARA VE KESİKLER İÇİN

RENKLİ sanita® bant

SEDKO
Band Kozmetik Sanayi ve Ticaret A.Ş.
Ziya Gökalp Sok No19 Maltepe Kartal-İstanbul Tel: 352 10 97 - 352 02 95 - 96

Tüm eczane, bakkal ve marketlerde

SEDKO Bir KOÇ Holding Kuruluşudur

Türkbank Çocuk Tiyatrosu 23 yaşında

Yine her Cumartesi ve Pazar
tüm çocukların sevinç ve mutluluğu olacak...

Türkbank Çocuk Tiyatrosu, tam 23 yıldır olduğu gibi, bu yıl da yepyeni oyunları

"ÇAKMAKTAŞI"

ile sizlerle birlikte.

Çocuklar, Türkbank Çocuk Tiyatrosunda buluşalım.

TÜRK TİCARET BANKASI
TÜRKBANK
"İKİNCİ ADRESİNİZ"

İŞGÜDER